

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819202292
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819202292.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobkyne E. M., nar. XX.X.XXXX, bytom D. P. XXXXX/X, H., zast. JUDr. Jozefom Jaškom, advokátom so sídlom Falešníka 10, Prievidza proti žalovaným W. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. 86/XX, F. S. a W. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX/XX, F. S., zast. JUDr. Zdenkom Lašíkom, advokátom so sídlom Jesenského 70/2, Bánovce nad Bebravou o vrátenie daru a vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Konanie o sumu 619,39 eur **z a s t a v u j e .**

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

III. P r i z n á v a žalovaným v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalobkyni.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobu odôvodnila prostredníctvom právneho zástupcu tým, že dňa 24.5.2017 došlo medzi ňou ako daryňou a žalovanými ako obdarovanými k uzavretiu darovacej zmluvy, predmetom ktorej bolo darovanie bytu č. E. nachádzajúceho sa na 1.poschodí, vchodu č. J.bytového domu súp. č. XXXXX, postaveného na parc. č. XX o výmere XXXX m², ako aj spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ako aj na pozemku zastavaného domom, veľkosť podielu XXX/XXXXXXXX, zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. H., obec H., okres H..

Ďalej uviedla, že v darovacej zmluve došlo medzi žalovanými ako povinnými z vecného bremena a žalobkyňou ako oprávnenou z vecného bremena k zriadeniu vecného bremena spočívajúcom v práve doživotného bezplatného bývania a užívania bytu. V rozpore s týmto zmluvným dojednaním hradila žalobkyňa až doposiaľ odplaty za služby spojené s užívaním bytu v prospech správcu bytu, Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov XXXXí G., na sídlisku S. B. XX, H. v celkovej výške 3.874,04 eur, čím na strane žalovaných došlo v zmysle ustanovenia § 454 Občianskeho zákona k bezdôvodnému obohateniu, ktoré sú žalovaní povinní vydať. Bezdôvodné obohatenie odôvodnil § 454 Občianskeho zákona tým, že uvedená suma bezdôvodného obohatenia pozostáva z platieb za mesiace jún 2017 až december 2017 po 191,87 eur, za mesiac január 2018 až máj 2018 po 191,87 eur, október a november 2018 po 192 eur, mesiac december 2018 v sume 199,90 eur, v mesiaci január a február 2019 po 193,90 eur a v mesiaci marec 2019 išlo o platbu vo výške 199,90 eur. Okrem týchto platieb žalobkyňa dala žalovaným v auguste 2018 sumu 400 eur v hotovosti na úhradu poplatkov za bývanie. Žalovaní neuhradili a ani neuhrádzajú žiadne poplatky za služby spojené s užívaním bytu.

Ďalej uviedla, že v období od júna 2018 do 24.8.2018 bola klientkou Domova sociálnych služieb /ďalej len DSS/ v C. a medzi účastníkmi bolo dohodnuté, že počas jej pobytu v DSS dajú žalovaní darovaný byt do nájmu a budú žalobkyni na pobyt v domove prispievať mesačne sumou 150 eur preto, že jej dôchodok nestačil na úhradu nákladov spojených s pobytom v DSS. Počas pobytu v DSS sa žalovaní o žalobkyňu

nezaujímalí, nechodili ju navštevovať a ani jej finančne nepomáhali. Pobyt v DSS nespĺnil očakávanie žalobkyne a vzhľadom na nezáujem žalovaných o ňu sa tam cítila osamelo a rozhodla sa vrátiť do bytu. Po návrate však zistila, že žalovaní v období od júna 2018 do 24.8.2018 stihli z bytu odnieť všetky jej cenné veci, ktoré v byte mala, napr. rodné listy, záručné listy, fotoalby, fotografie jej zosnulého manžela, ako aj plne funkčné spotrebiče a nábytok, ďalej digitálne hodiny, odšťavovač, ponorný mixér, mixér, antikorový obedár, nákupná taška na kolieskach, panvica, šijací stroj, dosky na krájanie mäsa, príbory, 3 ks plechy na pečenie, posteľná bielizeň, 3 ks kobercov, osobná váha, kuchynská váha, 2 ks pekáčov z jenského skla, kuchynské nože, súpravu kuchynských pomôcok, 2 ks krištálových váz, súprava hrnčekov, čajová súprava, 3 ks obrázkov s poľovníckou tematikou, 3 ks obrázkov s prírodnou tematikou, 5 ks vozíkov pod tuje, koberec z obývačky, 2 ks kobercov zo spálne, vypreparované zvieratá, diviacie kly na lakovanej doske a poháre na šampanské.

Žalobkyňa darovala žalovaným aj zlaté náušnice s bielym očkom, zlatú retiazku s prívieskom v tvare srdca, kreslo, LED TV prijímač a dala žalovaným sumu 500 eur na úhradu nákladov na jej pohreb.

Žalobkyňa vyzvala žalovaných na vrátenie darovanej nehnuteľnosti, na vrátenie vybavenia bytu a na vydanie bezdôvodného obohatenia a to listom zo dňa 11.4.2019 a následne listom zo dňa 9.5.2019. Na základe výziev žalovaní vrátili dňa 23.5.2019 zlaté náušnice s bielym očkom, zlatú retiazku s prívieskom v tvare srdca, kreslo a LED TV prijímač. Sumu 500 eur poskytnutú žalobkyňou žalovaným na úhradu nákladov spojených s jej pohrebom sa zaviazali uhradiť v 2 splátkach po 250 eur, počnúc mesiacom júnom 2019.

Žalobkyňa má za to, že žalovaní svojím konaním a správaním voči žalobkyňi hrubo porušili dobré mravy, čím jej podľa § 630 Občianskeho zákona vzniklo právo domáhať sa vrátenia daru. Žalobkyňa je vo vysokom veku, má 80 rokov, má 2 dospelých ženatých synov, z ktorých jeden žije v ČR a druhý v Prievidzi a so žalobkyňou neudržiavajú žiaden kontakt a ani jej nijak nepomáhajú. Žalobkyňa je odkázaná na pomoc od cudzích ľudí. Dúfala, že sa pomoci v starobe dočká od svojho nevlastného vnuka, žalovaného a jeho manželky, žalovanej, no po darovaní nehnuteľnosti a po jej presťahovaní sa do DSS ich záujem o ňu opadol a v rozpore s dobrými mravmi ju zbavili aj pamiatok po jej zosnulom manželovi, rodinných fotografií a preparovaných poľovníckych trofejí.

2. Žalovaní navrhli žalobu zamietnuť, lebo považujú žalobu v časti o vrátenie daru za nedôvodnú, pretože neboli splnené skutkové ani právne dôvody na vrátenie daru.

Čo sa týka platieb za služby spojené s užívaním bytu, žalovaní v byte nikdy nebývali, ale byt užívala výlučne žalobkyňa, pričom po darovaní bytu výslovne trvala na tom, že všetky náklady na byt bude hradiť ona, pretože v byte býva a aj naďalej byt bude užívať. Žalobkyňa nemá kontakt so svojimi synmi, ktorí jej nijak nepomáhajú, preto bola rada, ak by jej občas žalovaní nakúpili, odviezli ju k lekárovi a prišli k nej na návštevu. Žalobkyňa nechcela od nich žiadne peniaze na úhradu nákladov na byt.

Práve naopak žalovaní jej niekoľkokrát ponúkli, že budú jej z vďačnosti za tieto platby aspoň prispievať, čo žalobkyňa odmietla, tak napokon žalovaní s tým súhlasili, že platby za služby spojené s užívaním bytu bude uhrádzať žalobkyňa sama, rovnako aj platby za elektrinu, plyn, digi a iné. Vzťah žalobkyne so žalovanými bol vždy bezproblémový. Pokiaľ sa aj vyskytli drobné nedorozumenia, vždy sa vec vyriešila a ďalej spolu komunikovali. Vždy sa snažili žalobkyňi vo všetkom vyhovieť, chodili ju navštevovať minimálne jedenkrát do týždňa a tiež aj s ich deťmi. Každý deň so žalobkyňou komunikovali prostredníctvom aplikácie Messenger a uisťovali sa, či je v poriadku alebo či niečo nepotrebuje, občas i telefonicky a prostredníctvom SMS. Brávali ju autom na nákupy, pomáhali jej s údržbou a upratovaním bytu a spoločných priestorov. Žalovaní sú zamestnaní a majú dve maloleté deti, tak boli žalobkyňi k dispozícii ako vedeli.

Ďalej uviedli, že v júni 2018 žalobkyňa oznámila žalovaným, že vzhľadom na svoj zdravotný stav by radšej bola v dome pre seniorov, preto jej pomohli urobiť prieskum v jednotlivých zariadeniach, aby získala informácie, ako to v domoch pre seniorov funguje. Domy pre seniorov v F. S. a v D. R. sa jej nepáčili a sama si našla na internete v obci C. zariadenie J., kde by chcela byť a kde sa jej páčilo. Napokon sa žalobkyňa rozhodla ísť do DSS v Dolných Vestenciach, pričom jej žalovaní pomohli pri vybavení podkladov na prijatie do tohto domova aj s presťahovaním. Vtedy žalobkyňa súhlasila s tým, aby sa platby za služby spojené s užívaním bytu Spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov prepísali na žalovaných a rovnako sa prehlási aj odber elektriny, plynu, vody, internetu a koncesionárskych poplatkov. Od júna 2018 žalovaný uhrádzal platby spojené s užívaním bytu, aj poplatky za elektrinu, plyn, vodu, internet a koncesionárske poplatky. Po odsťahovaní sa žalobkyne z bytu do DSS jej doniesli do tohto zariadenia niektoré veci, ktoré žiadala, ako baterku, predĺžovačku, mucholapku, lampu a podobne. Ostatné veci, ktoré v byte zostali povedali, že sú pre ňu nepotrebné a žalovaní si s nimi môžu urobiť čo chcú.

Žalobkyni sa v domove pre seniorov páčilo, lebo jej poskytuje všetko, čo potrebuje. Je tam zabezpečená 24-hodinová starostlivosť aj so zdravotnou starostlivosťou a tvrdila, že sa do bytu nevráti a s bytom si majú robiť čo chcú. Po tomto rozhodnutí žalobkyne jej žalovaní navrhli, že by čiastočne byt zrekonštruovali a prenajali a z nájomného by sa platili mesačné náklady za byt, ak by mesačné platby prevyšovali cca 100 eur až 150 eur by jej posielali do zariadenia na prilepenie. Žalovaní predpokladali, že sa im podarí nájsť vhodného nájomcu a od Nového roku byt prenájmu. S týmto žalobkyňa súhlasila, čo potvrdila vo svojej komunikácii z 8.7.2018, kde sama uviedla: „...boli sme dohodnutí, že od budúceho roka mi budete posilať na účet 100 eur. Nemôžem s tým súhlasiť, mám na to dôvod a preto som sa rozhodla, že to zmením. Máte 2 a pol mesiaca, aby sa ten byt dal do podnájmu a chcem od septembra posilať na účet 150 eur...“

Na túto komunikáciu zo strany žalobkyne jej žalovaní odpísali: „Čo sa týka tých 150 eur, R. Vám ich bude posilať na účet, ale neviem, či to stihneme od septembra“.

Počas pobytu v zariadení pre seniorov, žalovaní navštevovali žalobkyňu minimálne trikrát do týždňa a občas ju navštevovali aj rodičia žalovanej a takmer každý deň s ňou komunikovali cez aplikáciu Messenger, občas aj cez SMS a telefonicky. Za obdobie, kedy bola žalobkyňa v domove pre seniorov si vymenili spolu 270 správ cez aplikáciu Messenger, išlo o komunikáciu o tom, ako sa má a či niečo nepotrebuje. Keď žalobkyňa niečo žiadala, že jej niečo v domove seniorov chýba, vždy jej to žalovaní zabezpečili.

Nie je pravdou, že by sa o žalobkyňu nezaujímali v čase, keď bola umiestnená v tomto zariadení a nechodili ju navštevovať. Žalobkyňu pravidelne žalovaní navštevovali.

Hoci žalobkyňa bola v dome seniorov krátku dobu, v auguste 2018 žalovaným oznámila, že sa chce znovu vrátiť do bytu. Byt bol ešte v rekonštrukcii, tak museli rýchlo podokončovať veci a pripraviť byt na sťahovanie. Preto zabezpečili stolára, u ktorého dala žalobkyňa objednať nové skrine a pomohli jej so sťahovaním aj zariadením.

Žalovaní nikdy nevyčítali žalobkyni, že sa rozhodla vrátiť späť do bytu, urobili všetko tak, aby bola spokojná. Sumou 100 eur žalobkyni neprispievali, lebo byt sa nepodarilo žalovaným prenajať. Napokon žalobkyňa súhlasila s čiastočnou rekonštrukciou bytu a prispievať jej zo sumy nájmu až vtedy, keď byt začnú prenajímať.

Z komunikácie cez Messenger vyplýva, že žalobkyňa žiadala prispievať od septembra 2018 vo výške 150 eur, s tým žalovaní súhlasili a napokon k tomuto ani nedošlo, lebo sa rozhodla v auguste 2018 vrátiť do bytu. Po nasťahovaní sa späť do bytu začala žalovaných osočovať, že jej vyhodili jej veci, pričom po odchode do domova pre seniorov žiadala, aby jej všetky veci, ktoré si zobrala so sebou vyhodili. Žiadala ich, aby nepotrebné veci pre ňu zlikvidovali. Tieto veci žalovaní zlikvidovali mimo Prievidze. Dokonca spálili všetky dokumenty a doklady, ktoré v byte zanechala. Tieto skutočnosti žalobkyňa potvrdila aj v komunikácii cez Messenger dňa 31.8.2018, kde doslova uviedla, „Mrzí ma to všetko, musím od Vás pýtať veci, ktoré sú moje. Mrzí ma to, že som sa vrátila do svojho, niekto je našťvaný. Povedala som, že robte si s tým, čo chcete, tak ste si aj robili“.

Žalovaní zdôraznili, že veci, ktoré boli opotrebované, vypreparované trofeje, spráchnivelé a podobne, tieto veci so súhlasom žalobkyne odviezli do zberného dvora. Z tohto dôvodu nebolo možné tieto veci vrátiť späť žalobkyni, hoci by ich boli radi vrátili.

Darované veci, náušnice s bielym očkom, zlatú retiazku s prívieskom v tvare srdca, kreslo a LED TV jej vrátili, lebo nechceli mať s ňou konflikty. Išlo o veci, ktoré mali žalovaní u seba. Zlatú retiazku s prívieskom v tvare srdca žalobkyňa darovala dcére žalovaných na prvé sväté prijímanie, ale aj tak jej ju vrátili.

Nikto žalobkyňu v rozpore s dobrými mravmi nezbavil pamiatok po jej zosnulom manželovi, žalovaní plnili iba vôľu žalobkyne, keď odchádzala do domova dôchodcov a trvala na tom, že veci, ktoré si so sebou nevezala už nepotrebuje a žalovaní si mali s nimi robiť, čo chcú.

Nakoľko od júla 2018 boli platby za služby spojené s užívaním bytu, platby za elektriku, plyn a iné prehlásené na žalovaného, žalobkyňa po nasťahovaní späť do bytu uviedla, že bude platiť žalovaným mesačne 200 eur a aby všetky platby uhrádzali žalovaní. Žalovaní na to reagovali tak, že keď jej chýbajú niektoré veci v byte, tak nech žalovaným tri mesiace neplatí nič a za túto sumu si nakúpi potrebné veci. S týmto návrhom žalobkyňa aj súhlasila.

Dňa 7.11.2018 aj napriek dohode so žalobkyňou poslala na bankový účet žalovaného sumu 192 eur a trvala na tom, že si bude akékoľvek náklady na byt už platiť sama. Vzťah žalobkyne ku žalovaným sa už vtedy začal pre nich z neznámych dôvodov výrazne zhoršovať. Koncom novembra 2018 žalobkyňa začala žalovaných ignorovať a odmietla s nimi komunikovať. Dňa 27.11.2018 poslala žalovanému SMS správu v znení: „Všetku platbu, ktorú som prepísala na Teba už platiť nemusíš, všetko mám prepísané na seba, ako som mala predtým, ako som odišla do Vesteníc. To, že ste mi rozkradli byt, neviem sa s tým zmieriť a preto Vás prosím, neprajem si, aby ste chodili ku mne a tiež nemám záujem komunikovať“

s Vami, klamstvá a cigánstva sú Vašou obranou. Viem, že ste to nečakali, to, čo ste urobili, nech Vám je to poučením do budúcnosti“. Odvtedy žalobkyňa odmieta pomoc žalovaných, pre nich z nepochopiteľných dôvodov si našla opatrovatelku, ktorá jej chodí vypomáhať napriek tomu, že žalovaní boli ochotní a schopní žalobkyňu pomáhať aj naďalej.

Po doručení tejto SMS žalovaní zisťovali, ako mohla žalobkyňa bez ich vedomia uskutočniť prepis platieb na seba. Na pobočke SPP pracovníčka žalovanému ako spoluvlastníkovi bytu poskytla tlačivo, ktoré žalobkyňa predložila a bol na ňom sfaľovaný podpis žalovaného. Rovnako podvodne postupovala aj u poskytovateľa električky a aj pri platbách za služby spojené s užívaním bytu. Pokus o prepis platieb uskutočnila aj pri službe DIGI, kde jej však prepis neumožnili, nakoľko podľa ich interných predpisov je nutná pri prehlásení aj prítomnosť pôvodného platiteľa.

Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa sa z vlastnej vôle rozhodla od decembra 2018 platiť platby za služby spojené s užívaním bytu a ostatné plnenia. Platila ich v období od decembra 2018 do konca júna 2019, kedy žalovaným oznámila, že už platby za služby spojené s užívaním bytu Spoločenstvu Q. ďalej platiť nebude. Preto si žalovaný prehlásil platby na seba.

Čo sa týka vecného bremena, tu žalovaní uviedli, že žalobkyňa tvrdí, že v rozpore so zmluvným dojednaním vecného bremena spočívajúceho v práve bezplatného bývania a užívania bytu platí Spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov XXXXG. so sídlom Priedviza platby za služby spojené s užívaním bytu. Vo veci, kto má uhrádzať platby za služby spojené s užívaním bytu, žalovaní poukazujú predovšetkým na ich ústnu dohodu so žalobkyňou v čase prevodu bytu, kedy výslovne trvala na tom, že všetky náklady za byt bude uhrádzať ona ako robila aj dovtedy a takto sa aj dohodli. Tiež poukázali na výklad pojmu vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného, bezplatného bývania a užívania bytu, kde súdna prax jednoznačne uvádza, že darca neplatí obdarovanému nájomné, čo je výklad pojmu „bezplatné užívanie a bývanie“, platí však svoju vlastnú spotrebu, energie, služby spojené s užívaním bytu. Inak by mohla nastať situácia, že žalobkyňa by si mohla do bytu objednať nadštandardné služby a žalovaní by boli povinní za žalobkyňu tieto nadštandardné služby platiť. Pri analogickej aplikácii § 151n ods.3 Občianskeho zákona ten, kto je oprávnený užívať cudziu vec, je povinný znášať primerané náklady na jej zachovanie a opravy. Cudziu vec užíva žalobkyňa, pretože žalovaní ako obdarovaní sú už vlastníkami, preto žalobkyňa je povinná znášať primerané náklady na zachovanie veci a opravy veci. Poukázal tiež na § 123 cit. zákona, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Vlastníkmi bytu sú žalovaní. Byt neužívajú, nemajú od neho ani kľúč, nakoľko žalobkyňa svojvoľne vymenila zámok, nepožívajú jeho plody a úžitky, pretože ho nemôžu prenajímať cudzej osobe za trhovú nájomnú. Nemajú žiadne práva vlastníka, len povinnosti. Podľa názoru žalovaných by bolo v rozpore s dobrými mravmi výklad pojmu vecného bremena, kedy navyše žalovaní platili namiesto žalobkyne aj spotrebu energií a služieb spojených s užívaním bytu, ktoré využíva výlučne daryňa - žalobkyňa.

Už zo samotného označenia týchto platieb (platby za služby spojené s užívaním bytu) vyplýva, že sú spojené s užívaním bytu, teda znášať ich má ten, kto tieto služby užíva a to bez ohľadu na to, že v zmysle z. č. 182/1993 Z. z. - o vlastníctve bytov má túto povinnosť vlastník bytu. Ak ich uhradil vlastník bytu tak ten, kto reálne tieto služby užíva, je povinný ich vlastníkovi bytu nahradiť.

Žalobkyňa žiada vydať ako bezdôvodné obohatenie v sume 3.874,04 eur, ako odplaty za služby spojené s užívaním bytu v prospech správcu bytu, Spoločenstva vlastníkov bytu a nebytových priestorov Q. G., je zmatečná a nezodpovedá ani výške predpisov mesačných záloh, ktoré boli v danom období platné: Od júna 2017 predpis 158,95 eur, od januára 2018 predpis 160 eur a od decembra 2018 predpis 150 eur.

Z tohto dôvodu žalovaným ani nie je zrejmé, prečo žalobkyňa žiada mesačné platby vo výškach od 191,87 eur až po 199,90 eur.

Žalovaní popierajú tvrdenie žalobkyne, že im dala v auguste 2018 v hotovosti sumu 400 eur na úhradu poplatkov za bývanie a dodávajú, že platby v mesiaci október a november 2018, ktoré žalobkyňa žiada vydať ako bezdôvodné obohatenie za služby spojené s užívaním bytu hradil žalovaný v 1.rade.

Žalovaní tvrdili, že žalobkyňa nepreukázala také správanie žalovaných voči nej, ktoré by dosahovalo značnú intenzitu alebo by bolo sústavne také, ako to vyžaduje súdna prax pre úspešné uplatnenie nároku na vrátenie daru.

Žalovaní sa nikdy nedopustili konania, ktorým by hrubo porušovali dobré mravy v intenzite, ktorá je porovnateľná, napr. s fyzickým násilným, hrubými osobnými urážkami, či neposkytnutím pomoci vyplývajúcej z právnych predpisov alebo zmluvného vzťahu.

Žalovaní vždy boli prístupní dohode a to aj v oblasti platenia platieb za služby spojené s užívaním bytu, však žalobkyňa je babkou žalovaného a deti žalovaných majú k nej kladný citový vzťah.

Poukázal na platnú judikatúru Najvyššieho súdu SR, rozsudok sp. zn. 3Cdo 53/2006, kde okrem iného sa uvádza: „Nie každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi zakladá právo na vrátenie daru. Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov“.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, právnych zástupcov, svedkov - E. E., Z. T., O. W., E. B., oboznámil listinné dôkazy - žaloba č.l.1 - 5, darovacia zmluva č.l. 7- 9, vyjadrenie žalovaných č.l. 21 - 24, predpis mesačných záloh č.l. 26, výpisy z VÚB č.l.27, komunikácia strán sporu prostredníctvom Messenger aplikácie č.l. 28 - 42, výpis z VÚB č.l. 43, stav na účte č.l. 44, komunikácia až č.l. 47, výpis z LV č.l. 57 - 58, darovacia zmluva č.l. 59, vyjadrenie žalobkyne č.l. 60 - 62, fotografie č.l. 65, predpis záloh č.l.66 - 67, komunikácia č.l. 69 - 71, žiadosť vo zmenu odberateľa č.l. 72, čestné prehlásenie č.l. 73, list žalovaného v 1.rade č.l. 74, odpoveď žalovaného č.l. 76, výpis z účtu žalobkyne č.l.78 - 80, výpis z VÚB žalobkyne č.l. 81 - 83, vyjadrenie žalobkyne č.l. 97, 99, výzva na vrátenie daru č.l. 100 - 101, stanovisko žalobkyne č.l. 102, potvrdenie o vrátení vecí č.l. 103, prehľad platieb č.l. 104, potvrdenie o pobyte žalobkyne č.l. 105, dodatočné oznámenie o platbách č.l. 121 predložené žalobkyňou, fotografie predložené na pojednávaní právnym zástupcom žalovaných č.l. 123 - 125 a zistil tento skutkový stav:

4. DaryňaXXX/XXXXX M. a obdarovaní W. M. a W. XXX/XXXXX uzavreli dňa 24.mája 2017 Darovaciu zmluvu a Zmluvu o zriadení vecného bremena, ktorou previedla nehnuteľnosti zapísané v LV č. XXXX k. ú. H., byt č.W., vo vchode M. na W.. poschodí a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku 790/29626 a nebytové priestory na svojho nevlastného vnuka C. aH.M. so zriadením vecného bremena - právo doživotného bezplatného bývania a užívania v prospech daryne v tomto byte.

Daryňa previedla vyššie uvedené nehnuteľnosti na obdarovaných do podielového spoluvlastníctva, každý rovným dielom.

Prevádzané nehnuteľnosti sú zapísané na liste vlastníctva č. 6756 tak, že obdarovaní sú vlastníkom nehnuteľnosti v podiely každý v 1-ine.

5. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že jej druhý manžel zomrel v roku 2013 a žalobkyňa zostala bývať v byte, ktorý previedla darovacou zmluvou na syna jej druhého manžela W. M. a na jeho manželku, lebo žalobkyňa nemala kontakt so svojimi synmi z prvého manželstva. Jeden syn žije v Českej republike a druhý v Prievidzi. Pred uzavretím darovacej zmluvy sa žalovaní správali k žalobkyni slušne a chodili ju navštevovať. Žalobkyňa sa ich pýtala, či sa o ňu postarajú vzhľadom na jej vek. Nebol s tým žiaden problém, žalovaní súhlasili, že sa o žalobkyňu postarajú. Žalobkyňa skôr, ako sa rozhodla darovať svoj byt žalovaným spísala závet, predmetom ktorého bol byt, ktorý mienila odkázať žalovaným aj účet v banke. Závet žalovaným nedala prečítať, nevedeli o obsahu závetu. Nechceli sa stretnúť v prípade dedičského konania po žalobkyni s jej synmi z prvého manželstva, preto bolo lepšie, keď žalobkyňa napísala darovaciu zmluvu. V priebehu konania tiež uviedla, že síce žalovaní nemali k dispozícii závet, resp. im ho nedala k dispozícii, aby si ho prečítali, ale vedeli, že v záвете je uvedené, že každý zo žalovaných bude vlastníkom v 1-ine sporného bytu. Jediný dôvod, prečo so závetom žalovaní nesúhlasili bolo, aby sa nemuseli stretnúť s jej synmi. Žalovaní navštevovali žalobkyňu v byte asi dvakrát do mesiaca. Žalobkyňa bývala v byte sama a chodila na prechádzku so psíkom, ale keď ho už nemala, začala uvažovať, že pôjde do penziónu pre starších ľudí, aby bola medzi ľuďmi. Sama si našla na internete penzión a žalovaný v 1.rade išiel s ňou do penziónu do H. ktorý si vybrala. Žalobkyňa si vybrala izbu, kde bola sama. Poplatok za bývanie bol dosť vysoký 791 eur mesačne, ktorý uhrádzala z dôchodku, ktorý bol v tom čase 810 eur mesačne. Do Domu seniorov R.v W.(ďalej len „DSS“) žalobkyňa nastúpila 15.6.2018. Zdôraznila, že do penziónu sa rozhodla ísť preto, že stratila v máji 2018 psíka. Po uzavretí darovacej zmluvy žalobkyňa aj naďalej zostala bývať v byte sama a všetko zostalo po starom. Žalobkyňa si platila poplatky spojené s užívaním bytu, pretože ho aj naďalej užívala. So žalovanými sa nedohodla, kto bude platiť poplatky za byt po uzavretí darovacej zmluvy, ale žalobkyni sa javilo úplne normálne, že bude platiť tieto poplatky ona, keďže byt užíva sama ako predtým.

Žalobkyňa si predstavovala starostlivosť žalovaných úplne inak, domnievala sa, že jej pomôžu s nákupmi, s upratovaním a opravami bytu. Žalobkyňa býva od obchodného domu Kaufland asi 500 m, chodila si nakupovať sama a chodila taxikom, lebo ju bolievali nohy. Upratovať byt jej chodila známa a to podľa potreby, raz do mesiaca. Keď žalovaní prišli na návštevu, išli s ňou nakupovať, ak potrebovala. Žalovaná jej umyla dvakrát schody, lebo žalobkyňa mala závrat a žalobkyňa ju o túto službu požiadala.

Žalobkyňa až do odchodu do DSS trpela viacerými ochoreniami, nemá dobrú stabilitu, má vysoký tlak a bolí ju chrbtica. V čase uzavretia zmluvy až do jej odchodu do DSS sa so svojimi synmi nestretala. So synom bývajúcim v Prievidzi sa nestretáva asi 12 rokov. V minulosti darovala byť vnučke bývajúcej v Českej republike, ale táto si založila rodinu, neprišla žiť na Slovensko, preto darovaciu zmluvu zrušila. Odvtedy má so synom narušené vzťahy a nestretávajú sa.

V čase od uzavretia darovacej zmluvy do jej odchodu do DSS mala so žalovanými dobré vzťahy. Chodili ju navštevovať aj spolu s ich deťmi. Žalobkyňa bola v čase od uzavretia zmluvy do jej odchodu do DSS asi dvakrát. Žalovaná ju pozvala k jej matke, ktorú navštívili v obci E. Počas pobytu žalobkyne v DSS ju žalovaní veľmi málo chodili navštevovať. Prišli ju pozrieť večer, niečo jej doniesli, čo potrebovala, doniesli jej aj ovocie a žalovaná jej doniesla napečené koláče. Žalobkyňa bola v DSS dva a pol mesiaca, ale necítila sa tam dobre, preto sa rozhodla po dva a pol mesiaci odísť z tohto zariadenia späť do bytu. Nevedela uviesť, ako často ju žalovaní navštevovali počas jedného mesiaca. Telefonovali jej a posielali SMS-ky. Žalobkyňa uviedla, že ju žalovaní mohli prísť pozrieť aspoň raz za týždeň.

Keď sa žalobkyňa rozhodla, že pôjde do DSS, chcela, aby žalovaní dali byt do podnájmu. Žalovaný vtedy povedal, že vyhodí skrine. Žalobkyňa sa nedohodla so žalovanými, ktoré veci, vrátane bytového zariadenia zostanú v byte. Žalobkyňa sa domnievala, že byt mohol ísť do podnájmu aj v takom stave, ako bol, teda aj s bytovým zariadením. Keď žalovaní vypratávali byt, povedala im, aby si robili s tým, čo chcú. Po odchode žalobkyne do DSS, žalobkyňa dala prepísať energie na žalovaného v 1. rade, ktorý aj tieto energie platil. Domnievala sa, že keď sú žalovaní vlastníkami bytu, mali by platiť aj energie.

Svoje rozhodnutie vrátiť sa do bytu oznámila žalovaným. Po návrate do bytu 24.8.2018 ju žalovaní navštevovali raz za dva týždne. Pri ich návšteve jej boli aj nakúpiť. Po návrate do bytu jej žalovaní povedali, kto sa o ňu postará. Po návrate z penziónu do bytu nechcela od žalovaných žiadnu pomoc a zabezpečila si prostredníctvom Mestského úradu Prievidza opatrovateľku. Táto jej chodila nakupovať, upratovala jej a doniesla obed. Opatrovateľka chodila cez týždeň na dve hodiny. Žalovaný ju informoval, že cez leto ju nebude môcť chodiť navštevovať, pretože pracuje na štyri zmeny a vo voľnom čase pracuje na záhrade. Žalobkyňa chodila k lekárovi sama a chodila aj taxíkom. Aj k odborným lekárom chodila sama.

Po návrate do bytu jej bytové zariadenie nechýbalo, ale chýbali návlečky, uteráky, ktoré žalovaní tvrdili, že ich vyhodili do garáže.

Poplatky za byt platili žalovaní v čase, keď bola dva a pol mesiaca v penzióne. Tieto poplatky platili až do októbra 2018. V novembri 2018 zaplatila žalovanému sumu 192 eur a v decembri 2018 poplatok zaplatila ona. V čase od januára až do apríla 2019 platila poplatky za byt žalobkyňa a od mája až doposiaľ poplatky neuhrádza. Od mája 2019 zálohové platby na energie, digi, rozhlas a televíziu, plyn a elektrinu platí žalobkyňa. Nájom a vodu platí stále žalovaný.

Žalobkyňa po návrate do bytu nevyzvala žalovaných písomne na vrátenie daru, ani iným spôsobom. V januári 2019 žalovaného v byte vyzvala, či sú ochotní jej byt vrátiť vzhľadom k tomu, čo všetko jej v byte chýbalo. Neboli ochotní, povedali jej, že nemajú na to dôvod.

Žalovaní ju nedonútili pod fyzickým alebo psychickým nátlakom darovaciu zmluvu uzatvoriť, ale uzatvorila ju preto, lebo žalovaným sa závet nepáčil z dôvodov, ktoré už uviedla, preto spísala darovaciu zmluvu. Nebolo žiadne donútenie k spísaniu darovacej zmluvy a ani žiadne vyhrážky.

So žalovanými sa dohodla, že keď dajú byt do podnájmu, budú žalobkyňi posieľať sumu 150 eur na prílepšenie. Žalovaným sa nepodarilo dať byt do podnájmu, lebo tvrdili, že to nie je také jednoduché. Okrem návštev žalobkyne i telefonovali. Keď bola žalobkyňa v DSS, nepotrebovala pomoc žalovaných, bola samostatná. Všetko mala v zariadení zabezpečené. Strava jej ale nevyhovovala, lebo nebola kvalitná. Od žalovaných nepotrebovala ani finančnú pomoc. Prostredie v zariadení jej nevyhovovalo, bolo jej tam smutno. Žalobkyňa nemá v Prievidzi žiadnu rodinu. Nemá už súrodencov a s inou rodinou kontakt nemá. Ani jej synovia nevedeli, že je v zariadení. Nemá ani teraz so synmi kontakt. Prostredníctvom emailu má kontakt s vnúčatami mimo Prievidze.

Žalobkyňa si predstavovala starostlivosť žalovaných po uzavretí darovacej zmluvy tak, že si myslela, že sa žalovaní budú o ňu viacej starať. Do uzavretia darovacej zmluvy bola sebestačná.

Žalovaní sa k nej slušne správali, nenadávali jej, nikdy na ňu nekričali, neboli na ňu ani žiadne fyzické útoky.

Keď sa žalobkyňa vrátila do svojho bytu, žalovaní s ňou boli v kontakte, komunikovali spolu, ale veci, ktoré žiadala vrátiť, jej nevrátili, ako príklad uviedla posteľnú bielizeň, doklady, obedár, chýbali jej doklady založené v šanóne, napr. poisťka, rôzne zmluvy, úmrtný list manžela a iné doklady. Povedala im, že staré doklady môžu žalovaní vyhodiť, ale nie poisťku, zmluvy, úmrtný list manžela.

Žalobkyňa od žalovaných nikdy nežiadala žiadnu pomoc. Neposlali jej pozdrav na Vianoce, ani jej negratulovali k 80-tke v januári 2019. Žalovaní neodmietli pomoc žalobkyne.

Zdôvodnila absenciu kontaktu so synom v Prievidzi tým, že si syn s manželkou myslel, že ich 2-izbový byt vymenia za jej 3-izbový, ale žalobkyňa to nechcela, preto sa manželka jej syna na ňu nahnevávala a odvtedy nemajú kontakt.

Podpisy na žiadosti o zmene odberateľa plynu a elektriny zo dňa 28.11.2018 sú oba podpisy jej, teda aj pôvodný odberateľ, aj nový odberateľ.

V priebehu konania žalobkyňa uviedla, že výzvu - vrátenie daru zo dňa 7.12.2018 neposlala žalovaným doporučené, posielal to JUDr. Sobota, ale podací lístok žalobkyňa u seba nemala.

Žalobkyňa uviedla, že hnutelné veci, ktoré uviedla v žalobe, resp., ktoré mali zobrať alebo zlikvidovať žalovaní z bytu, toto konanie zo strany žalovaných považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Po návrate zo zariadenia do bytu, veci uvedené v žalobe žiadala do týždňa po návrate vrátiť.

Na otázku sudkyne, či predchádzala nejaká udalosť v novembri 2018, resp. v januári 2019, keď žalobkyňa zmenila správanie vo vzťahu k žalovaným, uviedla, že čakala po návrate zo zariadenia, že žalovaní zmenia správanie a veci jej vrátia, ale nestalo sa tak. To bol dôvod jej odmietavého správania. Žalobkyňa platila poplatky spojené s užívaním bytu tak, že na základe inkasných lístkov platila poplatky prostredníctvom svojho účtu.

Od októbra 2018 má opatrovatelku O., ktorá chodí denne k nej na dve hodiny okrem víkendov a situáciu, ktorú žalobkyňa riešila so žalovanými povedala opatrovatelke. Žalobkyňa sa nestážovala na opatrovatelky, ktoré mala pred P.ktoré boli u nej len jednu hodinu a nosili jej obed.

Keď žalobkyňa odchádzala do zariadenia, zoberala si so sebou oblečenie, iné veci si nezoberala.

Žalobkyňa s druhým manželom deti nemali. Druhý manžel mal štyri deti a jeden z nich je nevlastný vnuk, ide o žalovaného. Nevlastní vnuci tiež k nej chodili. Jej vnuci z prvého manželstva pracujú v zahraničí, jeden syn pracuje v Poľsku a s ním skončila kontakt, lebo pýtal len peniaze. Druhý pracuje v Rakúsku a ten občas príde.

Ďalej uviedla, že bytové zariadenie si do zariadenia nezoberala, ale žalovaní jej doniesli komodu. Žalobkyňa okrem žalovaných nikto nenavštevoval, ale telefonovali jej psičkáry.

Poplatok za užívanie penziónu nebol dôvod na odchod, ale dôvod prečo odišla bolo, že sa v zariadení necítila dobre. Po návrate do bytu jej bytové zariadenie nechýbalo. Chýbal jej mixér, osobná váha, príbory, kávová súprava. V spálni chýbali dve skrine a perináč. Chcela, aby jej toto bytové zariadenie žalovaní vrátili a nežiadala ich o zakúpenie nových vecí, ktoré tam chýbali.

V zariadení neboli žiadne aktivity. Žalobkyňa bola trikrát zo zariadenia u kaderníka, zoberala si taxík, lebo inak by sa do Prievidze ku kaderníkovi nedostala. Raz do týždňa išla do Dolných Vesteníc s personálom nakúpiť si ovocie.

6. Právny zástupca žalobkyne v priebehu konania uviedol, že bola preukázaná dôvodnosť žaloby tak o vrátenie daru, ako aj o vydanie bezdôvodného obohatenia. Hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovaných vidí v tom, že je v rozpore so znením darovacej zmluvy vyviesť z bytu hnutelné veci, ako aj veci, ktoré mali pre žalobkyňu emocionálny význam a tiež v tom, že hoci vedeli a vedia, že žalobkyňa nemá nikde príbuzných, ktorí by jej mohli poskytnúť potrebnú pomoc, jej túto pomoc a opateru neposkytujú. Žalovaní na pojednávaní potvrdili, že nie sú so žalobkyňou v žiadnom kontakte už rok. Nekontaktujú ju telefonicky, ani osobne, neposielajú jej pozdravy k sviatkom, dokonca ju ani nepozdravia, keď sa stretnú. V tejto súvislosti je podľa jeho názoru i relevantná tá skutočnosť, že žalobkyňa má svojich vlastných potomkov, s ktorými má vážne narušené vzťahy a ktorí sa o ňu nezaujmajú. V tomto konaní sa posudzuje dôvodnosť vrátenia darovanej nehnuteľnosti od žalovaných z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov zo strany žalovaných, ktorým žalobkyňa darovala nehnuteľnosť veľkej hodnoty v dobrej viere, že sa o ňu v starobe postarajú a v prípade potreby jej pomôžu. Aj podľa judikatúry predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru je také správanie sa od obdarovaných, ktoré vzhľadom na všetky okolnosti prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi, čo sa v tomto konaní potvrdilo a čo aj sami žalovaní priznali, že sa o žalobkyňu rok nezaujmajú, hoci vedia, že ide o 80-ročnú osobu, ktorá pomoc potrebuje a ktorá je odkázaná na pomoc iných osôb. Tiež si myslím, že žalovaní sa vrátením skrytých vecí svojím správaním v rozpore s dobrými mravmi sami priznali, hoci na pojednávaní tvrdili, že ich vrátili pre citový vzťah žalobkyne k týmto veciam. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 137/2017 z 21.6.2018, v ktorom NS posudzoval výkon práva v rozpore s dobrými mravmi a uviedol: „len také konanie môže byť všeobecne prijímané a uznávané ako slušné, poctivé, férové a rešpektujúce, tzv. zlaté pravidlo správania sa, ktoré v negatívnej podobe mnohých náboženských systémoch alebo filozofiách morálky formulované slovami nejednaj s druhými tak, ako nechceš, aby oni jednali s tebou, alebo v pozitívnej podobe slovami, čo chcete, aby ľudia robili Vám, to všetko robte aj Vy im“.

Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, v darovacej zmluve bolo dojednané vecné bremeno ako bezplatné doživotné bývanie a užívanie bytu, platby v žalovanom období aj podľa potvrdenia od správcu hradila žalobkyňa, hoci podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov má túto povinnosť vlastník bytu a rovnako to potvrdzuje aj súdna prax. Dokonca má túto povinnosť aj veriteľ, ktorý nadobudol byt od dlžníka dočasne na základe zabezpečovacieho prevodu práva a ktorý byt neužíva, ale ho užíva dlžník so svojou rodinou. Navrhol preto z týchto dôvodov žalobe vyhovieť a uplatnil trovy konania.

7. Z výsluchu žalovaného vyplynulo, že žalovaní začali navštevovať žalobkyňu v roku 2003 a vždy robili to, čo chcela. Spomenula im, že spísala závet, ktorý ale nikdy nevideli, len predpokladali, že ide o jej byt. Žalobkyňa prišla za žalovanými a povedala, že darovacia zmluva sa nedá napadnúť a závet sa dá napadnúť a nechcela, aby jej synovia dedili, preto zmenila názor a dala si spísať darovaciu zmluvu a závet zrušila. Darovaciu zmluvu vyhotovil JUDr. Sobota. Vzťahy medzi žalobkyňou a žalovanými boli dobré. Žalovaní neurobili žiaden nátlak na žalobkyňu, aby uzavrela darovaciu zmluvu v prospech nich, sama sa dobrovoľne rozhodla uzatvoriť darovaciu zmluvu a prepísať jej byt na žalovaných. Dala návrh dať do darovacej zmluvy aj právo doživotného bývania, s čím žalovaní súhlasili. Do uzavretia darovacej zmluvy žalobkyňu navštevovali nepravidelne, niekedy to bolo raz do týždňa, inokedy dvakrát, niekedy aj raz za dva týždne. Keď išli okolo žalobkyne, kde býva, vždy ju navštívili. Vždy mali so žalobkyňou dobré vzťahy a mali o žalobkyňu záujem, hoci zo strany žalovaného ide o nevlastného vnuka. Okrem návštev u žalobkyne, zabezpečovali pre ňu to, čo potrebovala. Keď nemala nakúpené, chodili žalovaní žalobkyňu nakúpiť do Kauflandu. Nemala požiadavku na upratovanie bytu, tvrdila, že má pani, ktorá jej upratuje. Žalobkyňa sa rozhodla ísť do penziónu sama a z dôvodu zdravotného stavu. Boleli ju kĺby, mala problémy so srdcom, závraty a v zariadení mala 24-hodinovú starostlivosť. Do zariadenia ju chodili navštevovať dvakrát do týždňa. Kniha návštev v zariadení bola, ale nie vždy sa do tejto knihy zapísali a nie vždy sa u personálu zariadenia ohlásili. Toto sa nevyžadovalo. Žalobkyňa bola v zariadení dva mesiace. Prvý mesiac sa jej páčilo, ale druhý mesiac už bola v zariadení nespokojná a mala pocit, že personál zariadenia sa venuje viac nevládnym klientom a cítila sa odstrčená. Neskôr nebola spokojná ani so stravou. Program pre klientov zariadenia bol zabezpečený.

Žalovaný pracuje ako opravár mechanizmov na 4-zmennú prevádzku. Pracuje aj cez víkendy. Býva s rodinou v rodinnom dome a vo voľnom čase sa venoval rozširovaniu domu. Žalobkyňa bola v ich domácnosti asi trikrát na návšteve. Keď ju volali a bolo teplo, nechcela ísť, lebo mala závraty. Z pohľadu žalovaného žalobkyňa do uzavretia darovacej zmluvy potrebovala pomoc tretej osoby, lebo sa sťažovala na svoj zdravotný stav. Chcela sa do bytu vrátiť, lebo sa jej v domove pre seniorov prestalo páčiť. Okrem stravy, na ktorú sa sťažovala, sťažovala sa aj na starostlivosť, nemohla si tam robiť čo chce, lebo bol tam určitý režim. Toto žalobkyňa nevyhovovalo.

Z bytu po jej odchode zlikvidoval starú skriňu zo spálne, zlikvidovali skriňu z poľovnickej izby, dva koberec - behúne, koberec v obývačke, pokazený mixér, šálky. Tieto veci zlikvidovali z bytu preto, lebo žalobkyňa im povedala, že si môžu robiť s bytom, čo chcú. Preto zlikvidovali aj iné veci. Keď sa žalobkyňa rozhodla vrátiť späť do bytu, žalovaný ju doviezol späť autom v podstate v dobrom a pokračovali v návštevách žalobkyne. Pred jej príchodom do bytu ju informoval, čo všetko z bytu zobrali. V novembri 2018 sa však správanie žalobkyne vo vzťahu k žalovaným zmenilo a zaslala im SMS-ku, že s nimi komunikovať nebude. Žalovaný sa domnieva, že správanie žalobkyne sa zmenilo pod vplyvom opatrovateľky, ktorá jej asi nahovorila, že si ju nevážia, pričom mali vždy dobré vzťahy. Žalobkyňa mala tri opatrovateľky a spokojná bola len s poslednou. V januári 2019 mu zatelefonovala a chcela sa so žalovaným stretnúť. Prišiel za ňou do bytu a povedala mu, čo jej vadilo. Hlavne jej vadilo to, že ju chodili málo navštevovať. Žalobkyňa si to asi predstavovala tak, že žalovaní ju budú navštevovať každý deň. Vadilo jej aj to, že jej vyhodili veci, ktoré vyhodiť nechcela, ale neoznačila presne veci v byte, ktoré vyhodiť žalovaní nemali. Po januári 2019 žalobkyňu nenavštevovali, lebo si to neželala a túto skutočnosť im oznámila aj v SMS-ke. Žalobkyňa odmietla, resp. nechcela pomoc, ktorú jej v januári žalovaní ponúkli.

Návštevy v zariadení trvali 10, niekedy 30 minút a niekedy aj hodinu. Bolo to individuálne. Žalovaná jej doniesla napečené koláče a žalobkyňa ponúkla aj ostatných klientov. Listiny, ktoré žalobkyňa žiadala vrátiť neexistujú, preto ich vrátiť žalobkyne nemôžu. Všetky podstatné listiny si žalobkyňa zobrala so sebou a staré doklady a záručné listy od spotrebičov a inkasné lístky SIPO z roku 2014 a iné vyhodili. Ostatné veci, ktoré žiadala neexistujú, lebo ide o staré veci, spotrebiče. Televízor, kreslo a zlatú retiazku s príveskom, čo žalobkyňa darovala ich dcére jej vrátili. Po uzavretí darovacej zmluvy sa žalobkyňa rozhodla, že aj naďalej bude platiť poplatky s užívaním bytu.

Naposledy jej ponúkli pomoc pri presťahovaní v auguste 2018. Ešte v októbri 2018 jej žalovaný dal vyrobiť skrine, ktoré žiadala.

Žalovaný tvrdil, že žalobkyni zabezpečovali všetko, čo potrebovala, preto boli prekvapení, že v januári 2019 žiadala byť vrátiť. Tvrdil, že neporušili žiadne dobré mravy, pričom jej budú nápomocní aj naďalej. V priebehu konania ďalej uviedol, že žalobkyňa si zobrala asi tri obrázky, fotografie v rámikoch, živé kvetiny, malú nočnú lampu, veľkú rohovú lampu o výške 1,7 m, návlečky, vankúše, poháre, džbán, tácky na ovocie, notebook, počítač s myšou, 5 l pohár na bylinky, ručný odšťavovač na citróny, podstavec na kvetinu, kožušiny na gauč, tlakomer, rádio, hodiny. Otočil sa trikrát s autom, lebo boli to veci, ktoré si žalobkyňa zobrala so sebou a tvrdila, že ich potrebuje k životu a s ostatnými vecami si žalovaní mohli robiť, čo chcú. Žalobkyni na jej požiadanie kúpil sprchu na osobnú hygienu do zariadenia, skrine, ktoré dali preč boli 40-ročné a tieto sa zlikvidovali. Tieto skutočnosti potvrdil aj otec žalovanej. Skrine, vyhodili preto, lebo boli staré a uvažovali, že byť dajú do nájmu. Žalovaný vymaľoval predsieň v byte a opravil popukané steny a omietol roh balkóna. Bolo to v čase, keď žalobkyňa bola v zariadení. Mienil ešte vymeniť všetky vnútorné dvere v byte.

Pri jeho poslednej návšteve u žalobkyni mu povedala, že jej opatrovateľka jej spomenula, že má známu, ktorá tiež opatrovala nejakú pani, ktorá prepísala majetok na opatrovateľku. Potom sa starala o ňu celá rodina. Zdôraznil, že veci, ktoré žalobkyni nemohli vrátiť kompenzovali tým, že poplatok za byt za mesiac august, september a október 2018 žalobkyňa žalovaným nemusela zaplatiť. Za tieto peniaze si dokúpila veci, čo jej chýbali. S poslednou opatrovateľkou bola spokojná, ale predtým s opatrovateľkami spokojná nebola. Túto informáciu mu povedala koncom októbra 2018. Žalobkyňa poslednú opatrovateľku chválila.

Pri návštevách žalovaných u žalobkyni nikdy X. Z, ktorá jej mala pomáhať nevidel, ale žalobkyňa ju spomenula, že jej chodí občas pomôcť do domácnosti.

8. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že žalobkyni nikdy neodmietli pomoc, nikdy jej nepovedali, že jej nepomôžu. Do domova seniorov ju chodili navštevovať sami, ale chodili žalobkyňu navštevovať aj jej rodičia bývajúcí v obci F.. Viacmenej sa nezapisovali do knihy návštev. Zdôraznila, že robili to, čo si žalobkyňa želala. Pri komunikácii pred uzavretím darovacej zmluvy bola prítomná aj ona. Darovaciu zmluvu navrhla uzatvoriť žalobkyňa a spísala ju z dôvodu, že sa nemá kto o ňu postarať. Žalobkyňa vedela, že sú obaja zamestnaní a že majú dve deti. Chcela, aby sa o ňu postarali, chcela mať právo doživotného bývania v byte. Nežiadala, aby jej dávali peniaze súvisiace s poplatkami za byt. Starostlivosť nikdy pred žalovanými nešpecifikovala. Žalobkyňu navštevovali, ale nechodili k nej len kvôli svojim potrebám, ale chodili ju navštíviť a keď bolo potrebné, tak jej aj nakúpili. Žalovaná jej pomohla formou nákupov a umývania schodov.

Žalobkyni sa páčilo v domove seniorov, ale druhý mesiac spokojná nebola. Zrejme jej chýbala spoločnosť. Chodili ju navštevovať raz do týždňa, väčšinou poobede alebo večer. Navštevovali ju aj s deťmi a tiež s nimi chodili aj rodičia žalovanej. Žalovaná pracuje v robotníckej pozícii ako lištárka a do práce dochádza z F. do Prievidze. Žalobkyňa neupresnila, ktoré veci chce zlikvidovať. Doklady a papiere spálili a nepotrebné veci vyhodili. Potrebné veci si žalobkyňa zobrala do DSS. Po návrate žalobkyne do bytu v auguste 2018 ju navštevovali. V novembri 2018 sa jej správanie zmenilo, začala byť odmeraná a keď odišli z návštevy, im poslala SMS-ku, že už nemajú k nej chodiť. Žalovaná si nevie vysvetliť zvrät v jej správaní, pričom sa nič nestalo, nepohádali sa, aby sa žalobkyňa takto správala. Žalovaným vykrikovala, že ju okradli. Od tohto obdobia zostala komunikácia len písomná.

Žalovaný bol ochotný jej pomôcť, aj urobil to, čo potrebovala, napr., keď mala pokazenú mriežku na balkóne, povedala žalovanému, že to spraví správca bytov a nechcela, aby to urobil žalovaný. Keď mala pokazené WC povedala, že netreba to opraviť, lebo zavolá si opravára na opravu. Nikdy sa nestalo, že by odmietli žalobkyni pomoc. Žalovaní majú deti vo veku 11 a 9 rokov.

Niektoré veci u žalobkyni boli funkčné a niektoré boli nefunkčné. Žalobkyňa im povedala, aby si s vecami robili, čo chcú, pričom vedela, čo žalovaní idú urobiť, o všetkom ju informovali. Vypchaté zvieratá boli molové, tieto žalovaní vyhodili, podnosy pod kvetináče boli hrdzavé, lyžičiek bolo veľa, preto žalovaná nechala len päť lyžíc. Byt mienili dať do nájmu, preto nepotrebné veci vyhodili. Rodné listy, záručné listy a doklady kázala žalobkyňa spáliť. Povedala žalovaným, že do bytu sa nemieni vrátiť, preto si s vecami môžu urobiť, čo chcú. Tak to bolo aj s oblečkami.

9. Právny zástupca žalovaných v priebehu konania uviedol, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno tým, že nepreukázala, že by sa žalovaní dopustili voči nej správania, ktoré má znaky hrubého porušenia dobrých mravov a tak neexistuje zákonom stanovený právny dôvod na vrátenie daru. Žalovaní sa vo vzťahu k žalobkyni nikdy nedopustili konania, ktorým by hrubo porušovali dobré mravy v intenzite, ktorá je porovnateľná, napr. s fyzickým násilím, hrubými osobnými urážkami, či neposkytnutím pomoci. Ak

má žalobkyňa subjektívny pocit, že jej žalovaní pomoc neposkytujú, je to len jej a jej správaním, že ich o pomoc nepožiadala, resp., keď jej žalovaní pomoc ponúkli, vždy ju odmietla. Je nemožné pomáhať jej, keď svojím konaním sama vyvoláva, že jej pomôcť nemôžu. Nemôžu jej preto svoju pomoc nanútiť. Pokiaľ žalobkyňa považuje za hrubé porušenie dobrých mravov to, že jej nevrátili veci, ktorá po svojom odchode do DSS J. zanechala v byte, tu poukazujem na jej komunikáciu z aplikácie Messenger zo dňa 31.8.2018, kde uvádza, citujem: „Povedala som, že robte si s tým, čo chcete, tak ste si aj robili“. Uvedené žalobkyňa sama potvrdila aj vo svojej výpovedi na súdnom pojednávaní a rovnako uvedené potvrdila aj svedecká výpoveď D. E.. Tieto veci už neexistujú, boli vyvezené do kontajnera a na zberný dvor, preto ich nie je možné žalobkyni vrátiť.

K žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaní popierajú, že by im žalobkyňa dala v hotovosti v auguste 2018 sumu 400 eur. Nikdy takúto sumu od žalobkyne neprevzali. Vo veci platenia úhrad za služby spojené s užívaním bytu poukázal na výpoveď žalobkyne, kde sama žalobkyňa uviedla, že platby spojené s užívaním bytu platila z vlastného rozhodnutia a žalovaných nikdy nežiadala, aby jej na tieto úhrady prispievali. Poukázal aj na SMS správu žalobkyne zo dňa 27.11.2018, kde žalovanému v 1.rade napísala: „všetku platbu, ktorú som prepísala na teba už platiť nemusíš, všetko mám prepísané na seba, ako som mala predtým, ako som odišla do Vesteníc“. Tiež poukazujeme na správu z aplikácie Messenger zo dňa 6.11.2018 založenú v spise, kde žalobkyňa žiadala žalovanú o zaslanie čísla účtu za účelom platenia úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu, nakoľko v tomto období boli prehlásené na žalovaného. Potom ako prijatie platby žalovaná potvrdila, žalobkyňa jej odpísala citujem „som rada“. Tiež poukázal na výklad pojmu vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bezplatného bývania a užívania bytu, kde súdna prax jednoznačne uvádza, že darca neplatí obdarovanému nájomné, čo je výklad pojmu bezplatné užívanie a bývanie, platí však svoju vlastnú spotrebu, energie, služby spojené s užívaním bytu. Už zo samotného označenia týchto platieb, t. j. platby za služby spojené s užívaním bytu vyplýva, že sú spojené s užívaním bytu a teda znášať ich má ten, kto tieto služby užíva a to bez ohľadu na to, že v zmysle z. č. 182/1993 Zb. - o vlastníctve bytov, má túto povinnosť vlastník bytu. Uvedené potvrdzuje aj rozsudok KS Trenčín sp. zn. 19Co/148/2015 z 29.9.2016, ktorým bol potvrdený rozsudok OS Bánovce n/Bebravou č. k. 6C/84/2014-74, z ktorého citujem: „...bezplatné právo bývania a užívania však, pokiaľ nie je výslovne dohodnuté inak, neznamená povinnosť vlastníka uhrádzať za oprávneného vecné bremena, náklady spojené s užívaním danej nehnuteľnosti...“. Už zo samotného označenia týchto platieb, platby za služby spojené s užívaním bytu vyplýva, že sú spojené s užívaním bytu a teda znášať ich má ten, kto tieto služby užíva a to bez ohľadu na to, že zo zmluvného vzťahu zmluvy o výkone správy alebo v zmysle zákona č. 182/1993 Zb. - o vlastníctve bytov má túto povinnosť vlastník bytu. V uvedenom rozsudku súd prvej inštancie dospel k záveru, že neplatenie platieb spojených s užívaním bytu nepredstavuje žiadne bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej, žalovaná tým nekonala v rozpore so zákonom, s dohodou uzavretou so žalobcom ani v rozpore s dobrými mravmi a rovnaký názor zastával KS Trenčín aj v rozsudku sp. zn. 6Co/356/2017 zo 14.8.2018.

Žiadal žalobu v celom rozsahu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietnuť a uplatnil aj trovy konania.

10. Súd na skutkové tvrdenia predvolal svedkov, otca žalovanej XX. Z E., riaditeľku zariadenia Z. T., opatrovateľku O. W. a známu žalobkyne E. B..

11. Z výsluchu svedka W., otca žalovanej súd zistil, že žalobkyňu navštevoval spolu so svojou manželkou v H. v byte, ale aj v zariadení J. v C. R., kde žalobkyňa bola určitú dobu klientkou. Žalobkyňa mala záujem, aby ju prišiel svedok s manželkou pozrieť, keď budú v Prievidzi. Z tohto dôvodu ju aj v Prievidzi niekoľkokrát navštívili. Keď sa žalobkyňa rozhodla, že pôjde do DSS zo zdravotného dôvodu, svedok bol prekvapený jej rozhodnutím. Sama si vybrala zariadenie W. v C. R.. Žalobkyňu chodil navštevať spolu s manželkou a chodili ju navštevať aj s deťmi. Žalovaná napiekla koláče a doniesla ich žalobkyni. Keď z bytu odchádzala povedala žalovaným, aby si robili s bytom, čo chcú a títo mienili byť dať do prenájmu. Preto žalovaní byt vypratali nepotrebnými vecami na základe želania, resp. prania žalobkyne a nepotrebné veci dali do kontajnera do F. a ostatné na hospodársky dvor v tejto obci. Žalobkyňa po krátkej dobe sa chcela zo zariadenia vrátiť do bytu, hoci podľa svedka na to nemala žiaden dôvod. Priala si vypratať byt a toto pranie žalobkyne bolo splnené. Jeho manželka byt potom poupratovala. Pred nástupom do zariadenia žalobkyňa chodila o paličke, sťažovala, že má závrate a chcela ísť do zariadenia preto, aby bolo o ňu postarané. Bála sa, že môže spadnúť alebo zakopnúť pri závratoch. Vzťahy mali dobré, normálne sa bavili, žalobkyňa nemala ani výpadky pamäti. Svedok chodil navštevať žalobkyňu so svojou manželkou asi dvakrát až trikrát do týždňa, doniesli jej ovocie a koláče. Pri návštevách sa zdržiavali väčšinou vonku. Obec J., kde býva s manželkou a obec C. R., kde je zariadenie J. sú vzdialené asi 3,5 km. Žalobkyňa sa nestážovala na pomery v domove seniorov, ale svedkovi sa zdalo,

že je tam utiahnutá. Nestťažovala sa, že by ju žalovaní nenavštevovali. V zariadení ju navštevovali len žalovaní a svedok s manželkou.

K vzťahom pred uzavretím darovacej zmluvy uviedol, že žalobkyňa chodili navštevovať žalovaní a bola taká dohoda, že žalobkyňa im zavolá, keď bude treba urobiť nákup a keď boli v meste, tak jej išli nakúpiť. Žalovaní navštevovali žalobkyňu v byte podľa toho, ako mali čas, lebo žalovaný pracuje na 4-zmennú prevádzku a žalovaná pracuje v Prievidzi a má dve školou povinné deti, s ktorými bolo potrebné sa učiť. Žalobkyňa sa nestťažovala pred ním ani pred jeho manželkou, že by ju žalovaní málo navštevovali. Svedkovi sa nejavilo, že by bola odkázaná na pomoc iných, lebo obchod má blízko a keď bola na prechádzke so psíkom, tak si i nakúpila. Pri veľkých nákupoch jej chodili pomáhať žalovaní. Prekvapilo ich, že sa žalobkyňa chcela vrátiť z penziónu do bytu. Našla si výhovorku, aby sa mohla vrátiť do bytu, že žalovaný má úver a chcela mu pomôcť s tým, aby on platil poplatky za byt. Toto však nie je pravda, lebo úver si žalovaný platí sám. Svedok má túto informáciu od žalovaného a povedala mu to žalobkyňa. Keď sa vrátila žalobkyňa do bytu, svedok ju v byte už nenavštevoval, lebo jej správanie sa zmenilo k žalovaným, čo rodinu prekvapilo. Po návrate zo zariadenia do bytu si žalobkyňa nepriala návštevy zo strany žalovaných. Hodnotil ju ako zhovorčivú, dalo sa s ňou porozprávať, ale neskôr sa mu zdalo, že je uzavretá. Nevedel uviesť súdu, prečo žalobkyňa nemá vzťah so svojimi synmi. Svedok bol prítom, keď žalobkyňa v domove seniorov pred ním a jeho manželkou povedala, že chváľabohu, že sa nepotrebné veci vypratali. Svedok si zobral z bytu fontánu, ktorú ale vrátil.

12. Z výsluchu svedkyne R., riaditeľky zariadenia súd zistil, že pozná žalobkyňu ako klientku zariadenia J. v C. R.. Poznala aj žalovaných. K pobytu žalobkyne v zariadení uviedla, že žalobkyňa bola umiestnená v tomto zariadení od 15.6. do 23.8.2018. V tom čase robila svedkyňa vedúcu zdravotného úseku a od mája 2019 je riaditeľkou tohto zariadenia. V zariadení je o klientov postarané, zdravotné sestry tam podávajú klientom lieky, vrátane žalobkyne a tiež navštevujú z tohto zariadenia odborných lekárov. Nevedela súdu povedať, prečo žalobkyňa po dva a pol mesiaci odišla z tohto zariadenia, pričom personál ani neskúma príčinu odchodu klienta. Je možné, že si žalobkyňa za takú krátku dobu na zariadenie nezvykla, lebo klienti si bežne zvykajú na zariadenie minimálne šesť mesiacov. U starších klientov nad 80 rokov je to horšie. Žalovaných pozná z videnia, ako návšteva žalobkyne. Nebolo potrebné, aby sa návštevy ohlásili na recepcii alebo u vedenia zariadenia a ani sa nemuseli zapisovať. Rodinných príslušníkov poznali a tí, ktorí tam prichádzali, prišli navštíviť klientov tohto zariadenia. Zariadenie je tak situované, že vchod do zariadenia nebýva uzamknutý, zariadenie je oplotené a brána býva otvorená, ak je pracovník na recepcii. Zamestnanec zariadenia býva na recepcii od 10.00 hod. do 19.00 hod. Žalovaní navštevovali žalobkyňu, ale nevedela sa vyjadriť k počtu návštev. Cez víkend svedkyňa nepracuje a v priebehu týždňa sa k tejto otázke vyjadriť nevedela. Podľa domového poriadku zariadenia návštevy sa mohli realizovať od 8.00 hod. do 21.00 hod. Žalovaní častejšie navštevovali žalobkyňu, ako je zvykom. Sú rodiny, ktoré príbuzných nenavštvia ani raz za dva mesiace. Žalobkyňa sa jej nestťažovala, že by ju príbuzní nenavštevovali. Okrem žalovaných žalobkyňu navštevoval aj svedok, ktorý bol vypočutý pred ňou a chodil tam s jednou ženou, asi s manželkou. Viackrát ich videla navštíviť žalobkyňu. Žalobkyňa nebola problémový klient, ale skôr bola uzavretá. Nemala vedomosť, že by sa sťažovala na príbuzných. Vedela, že žalobkyňa má mobilný telefón. Chodila sa prechádzať skôr sama a komunikovala s personálom. Videla, že žalovaní pri návštevách nosili žalobkyňi ovocie. V zariadení je program pre klientov, ale do programu klientov nenúti, vykonávajú tieto aktivity v rôznych skupinkách. Žalobkyňa chodila s trekingovými palicami, ale adaptačná fáza je okolo šesť mesiacov, ale doba na adaptáciu žalobkyne bola krátka. Klient môže opustiť zariadenie, môže si ísť nakúpiť, ísť do mesta s pracovníkom zariadenia. V zariadení je bufet, ktorý je k dispozícii klientom. Žalobkyňa bola umiestnená na I. poschodí, kde boli mobilní klienti. Na II. poschodí boli ťažšie prípady, ale aj mobilní klienti. V zariadení existuje kniha návštev, ale nie je povinnosťou návštev sa do nej zapisovať. Žalovaní boli zapísaní ako návšteva päť, resp. šesťkrát. Žalobkyňa nebola spokojná so stravou, ktorú nepripravujú v zariadení, ale dovážajú.

13. Z výsluchu svedkyne I.E., opatrovateľky žalobkyne vyplynulo, že žalovaných nepoznala a nikdy ich nevidela. Informácie o nich má len od žalobkyne, ktorá sa jej sťažovala, ako ju žalovaní sklamali. Žalobkyňa sa jej po čase zdôverila, že po návrate do bytu jej veľa vecí v byte chýbalo a keď niečo potrebovala, napr. kávu, zistila, že v byte nie je. V byte chýbali koberce a jedna izba bola úplne celá vyprataná. Keď chcela niečo vybaviť, nemala doklady. Bola z toho smutná a nešťastná. Mrzelo ju, že sa žalovaní s ňou nerozprávali. Pri ich rozhovore sa stále vracali k tomu istému. Žalobkyňa jej ukazovala fotografie ako byt vyzeral pred odchodom do zariadenia a ako teraz. Svedkyňa nastúpila k žalobkyňi ako opatrovateľka 1.10.2018. Chodila k žalobkyňi od pondelku do piatku a každý deň

tam bola dve hodiny. Jej úlohou bolo žalobkyni doniesť obed. Chodili spolu so žalobkyňou nakupovať do Kauflandu, do Jednoty a menšie nákupy robila svedkyňa. Žalobkyňa jej napísala, čo potrebuje a tieto veci jej kúpila. Žalobkyňa boľeli nohy, preto na prechádzky nechodili. Sama chodila k odborným lekárom, ako na očné, gastro a iné. Z popisu jej činnosti a zo zmluvy nevyplýva, že by mala chodiť so žalobkyňou k lekárovi. Nepamätala, či bola so žalobkyňou u lekára. Vychádzali spolu dobre. U žalobkyni robila bežné upratovanie raz za týždeň, vysávanie, utieranie prachu a umývanie podláh. Okrem toho je dôležitá komunikácia s klientom, čo aj robila. Rozprávali sa so žalobkyňou o bežných veciach, čo sa deje, rozoberali správy, rozprávali sa o politike, aj o chorobách. Žalobkyňa je sebestačná osoba, ale sú dni, keď sa jej nechce ísť von. Nevedela uviesť, či je to psychika alebo nevládala, alebo čo to vlastne spôsobovalo, že mala takúto nechúť. Počas jej pôsobenia prišla k žalobkyni pani J., bola to známa žalobkyne, ktorá jej doniesla mäso. Svedkyňa sa len domnievala, že táto známa tam chodí, keď žalobkyňa niečo potrebuje a pomôže jej. Mohla tam byť tri až štyrikrát. Spomenula pred svedkyňou synov, ktorí ju nenavštevujú a ani vnúčence ju nenavštevovali. Žalovaných od októbra u žalobkyni nevidela. Nechcela, aby ju žalovaní navštevovali, lebo jej zobrali veci. Nevedela uviesť, či jej žalovaní telefonovali, ale vedela len o liste, ktorý jej napísali. Svedkyňa charakterizovala žalobkyňu ako rozumnú osobu, ktorá je v jej veku čulá, schopná, v minulosti mala pekný život so svojím mužom a mala svoj štandard. Uviedla, že je vďačná, že je v jej domácnosti ako opatrovateľka. Žalobkyňa používa tablety, počítač a číta. Uviedla, že so žalobkyňou neriešila vec, ktorá je predmetom tohto sporu, teda vrátenie daru žalobkyni, žalobkyňa sa jej nepýtala, čo má robiť. Od žalobkyne vie, že žalovaní ju chodili v zariadení navštevovať raz do týždňa. Podľa nej žalobkyňa nebola ešte na tom tak, aby bola v domove seniorov, teda v penzióne pre seniorov, kde sa necítila dobre. Podľa nej jej čas ešte neprišiel.

14. Z výsluchu svedkyne F., známej žalobkyne súd zistil, že nie sú v príbuzenskom pomere a žalovaných nepozná. So žalobkyňou má dobrý vzťah a poznajú sa prostredníctvom jej matky, ktorá bola kamarátkou žalobkyne, ale t. č. sa už nestretávajú, lebo jej matka má 81 rokov a má zdravotné problémy. Stretli sa náhodne v roku 2014, keď žalobkyňa venčila psíka a svedkyňa išla vtedy cvičiť. Odvtedy žalobkyňu navštevuje. Navštevuje ju raz do mesiaca alebo dvakrát od roku 2014. Keď bolo treba, išla s ňou k lekárovi aj na pohotovosť. Len z počutia vie, aké sú vzťahy medzi žalobkyňou a žalovanými. Žalobkyňa ju informovala, že ju žalovaní začali navštevovať od roku 2016 a bola týmto návštevám rada. Svedkyňa žalovaných u žalobkyni nikdy nestretla. Viacmenej ju chodili navštevovať cez víkend, lebo cez týždeň pracovali. Žalobkyňa jej spomenula, že žalovaní jej kúpili nový televízor a žalovaná jej umyla asi trikrát schody. O iných prácach jej žalobkyňa nič nepovedala.

Svedkyňa na otázku sudkyne, aby uviedla, prečo navštevuje a pomáha žalobkyni, keď je cudzia osoba a pomáha jej v domácnosti uviedla, že najskôr žalobkyňu len navštevovala od roku 2014 a chodila na kávu, ale neskôr sa jej sama ponúkla, že ak bude niečo potrebovať, tak jej pomôže. Raz do roka jej umyla okná, upratala jej domácnosť podľa potreby a žalobkyňa jej za tieto práce dala 20 eur. Nebolo to ale vždy, niekedy jej dala čokoládu. Tvrdila, že nemá s tým problém, aby žalobkyni pomohla, robila to aj predtým keď žalobkyňa darovala byt svojej vnučke. Naposledy upratala byt, vrátane vysávania a utretia prachu v septembri 2019 a žalobkyňa jej za to dala 20 eur. Pred uzavretím darovacej zmluvy boli vzťahy veľmi dobré, žalovaní ju navštevovali. Túto informáciu má od žalobkyne. Svedkyňa navštívila žalobkyňu len vtedy, keď jej zavolała. V zariadení ju nenavštívila, ale telefonovala jej. Z telefonického informácie so žalobkyňou vie, že žalobkyňa nebola v zariadení spokojná a chcela sa vrátiť do bytu. Nevyhovovalo jej prostredie, pričom žalobkyňa je pomerne aktívna na svoj vek, lebo tam boli klienti, ktorí boli skôr na zomretie, ale boli tam aj iní klienti. Navyiac to bolo ďaleko od dediny. Spomenula pred ňou, že ju žalovaní v domove seniorov navštevujú. Reagovala na telefonát vtedy, keď jej žalobkyňa zatelefonovala. Píšu si cez aplikáciu Messenger. Keď sa žalobkyňa rozhodla, že sa vráti do bytu, uvažovala najskôr o 1-izbovom byte, ak by boli v byte nájomcovia, ale vzhľadom k tomu, že v byte nikto nebol, nebol problém, aby sa do bytu vrátila. V byte chýbal krištál, vypchaté poľovnícke veci, skrine v spálni, rodné listy, zmluvy, digitálna váha, mixér, túto informáciu má od žalobkyne. Žalovaní po návrate z DSS žalobkyňu navštevovali. Žalobkyni vadilo, že žalovaní z bytu zobrali niektoré veci, resp. niektoré veci chýbali, tým to všetko začalo. Po tomto žalobkyňa nechcela, aby tam žalovaní chodili. Žalobkyňa je do určitej miery sebestačná, ale nákupy by si asi neodniesla. Nákupy jej nerobila. Podľa svedkyne to robila opatrovateľka. Raz do mesiaca chodí žalobkyni poupratovať. Zásadne pomoc žalobkyni spočívala v upratovaní raz do mesiaca.

Žalobkyňa nevedela posúdiť, ktoré veci boli na zlikvidovanie, ktoré v byte chýbali, ale napr. nevedela posúdiť vypchaté poľovnícke veci, podľa nej váhe nič nebolo, rovnako aj mixéru. Niektoré veci, ktoré za nič nestáli, tieto neboli zlikvidované. Rodinný album, kde bola žalobkyňa s manželom, tento tiež nevrátili žalobkyni žalovaní. Nemala vedomosť, či žalovaní poslali nejakú pohľadnicu žalobkyni, alebo by jej

nechali nákup pred dverami. Niekedy chodil pomáhať žalobkyni aj jej syn vo veku 22 rokov, keď svedkyňa nemohla.

15. Žalobkyňa vo svojom písomnom stanovisku prostredníctvom právneho zástupcu, doručené súdu dňa 4.9.2019 uviedla, že ešte pred uzavretím darovacej zmluvy, spísala žalobkyňa na notárskom úrade pred JUDr. E.dňa 24.1.2017 formou notárskej zápisnice závet, v ktorom ustanovila za svojich dedičov práve žalovaných z dôvodu, ktorí asi pred tromi rokmi od smrti jej manžela začali sa o žalobkyňa zaujímať a pomáhať jej. Žalobkyňa sa z dôvodu, že začali žalovaní o ňu prejavovať záujem a na jej otázku, či ju doopatrujú, povedali, že doopatrujú, preto spísala závet v prospech nich, o čom ich vopred informovala. Až po spísaní závetu im ukázala potvrdenie od notára, s čím však neboli spokojní a začali na ňu vytvárať nátlak v tom smere, že závet nie je pre nich dobrý, lebo počas dedičského konania sa nechcú stretnúť so synmi žalobkyne, prípadne sa s nimi súdiť o neplatnosť závetu, preto žalobkyňa uzavrela darovaciu zmluvu. Žalobkyňa tvrdila, že darovaciu zmluvu podpísala pod nátlakom zo strany žalovaných a nebola uzavretá slobodne. Žalobkyňa si priała, aby v darovacej zmluve bolo dojednané vecné bremeno spočívajúce v právo doživotného, bezplatného bývania a užívania bytu a pretože žalovaných dôverovala, nechcela dávať do zmluvy ďalšie dojednania.

Žalobkyňa ďalej tvrdila, že v byte nebolo potrebné nič prerábať, nebola potrebná rekonštrukcia.

Ďalej uviedla, že nie sú pravdivé tvrdenia žalovaných, že žalobkyňa výslovne trvala na tom, že všetky náklady na byt bude hradíť ona. O úhradách za byt sa nebavili a ani o tom, že žalobkyňa bude byt platiť sama.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že nemala dôvod si bývanie hľadať v DSS, kde odišla preto, lebo jej žalovaní nepomáhali tak, ako jej sľúbili po uzavretí darovacej zmluvy. DSS v Dolných R. si našla sama. Žalobkyňa trvala na tom, aby súd neprihliadal na komunikáciu cez aplikáciu Messenger, lebo táto bola zverejnená bez jej súhlasu a v rozpore s telekomunikačným tajomstvom. Žalovaní sa žalobkyni 10 mesiacov neozvali, neopýtali sa, či niečo nepotrebuje tak, ako jej to sľúbili pred uzavretím zmluvy.

Čo sa týka vecného bremena, tu poukázala na § 10 z. č. 182/1993 Z. z. - o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a tiež na § 151n ods.1,2,3 Občianskeho zákona, v zmysle ktorého vecné bremeno obmedzuje vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo strpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe. Vecné bremeno spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom bytu na nadobúdateľa. Pokiaľ sa účastníci nedohodli inak je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecného bremena oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; avšak, ak vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spolunažívania.

Poukázal na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4C 8/2012 zo dňa 9.2.2012, v ktorom sa konštatuje: „Je nesporné, že odporkyňa predmetný byt, ktorého vlastníkom je navrhovateľ užíva titulom vecného bremena, ktoré jej bolo zriadené písomnou zmluvou o zriadení vecného bremena pri uzatváraní darovacej zmluvy v prospech jej dcéry. Jedná sa o vecné bremeno, ktoré patrí určitej osobe a takéto vecné bremeno zanikne najneskôr až jej smrťou v zmysle § 151p ods.4 Občianskeho zákona. Vychádzajúc z ustanovenia § 151n ods.3 cit. zákona, z ktorého tiež vyplýva že pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy. V danom prípade je rozhodujúca dohoda účastníkov zmluvy o zriadení vecného bremena, teda, že sa jedná o bezplatné vecné bremeno - právo doživotného bývania a užívania bytu. Z uvedeného vyplýva, že účastníci zmluvy po zriadení vecného bremena sa dohodli na bezplatnosti bývania a užívania predmetného bytu odporkyňou a jej manželom, potom teda je odporkyňa oprávnená užívať predmetný byt bezplatne a rovnako nie je povinná znášať náklady na jeho zachovanie a opravy a platiť akékoľvek platby za služby spojené s užívaním bytu“.

Tento rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom.

16. Žalobkyňa oznámila dňa 7.1.2019 žalovaným, že žiada vrátiť dar, byt č. 4, nachádzajúci sa v bytovom dome č. XXXXX, I. poschodie, vchod č. 1 na Ul. D. P. XXXXX/X v H., lebo byt darovala s úmyslom, že vzhľadom na svoj pokročilý vek a značné zdravotné problémy sa už nevládala o seba postarať a začala byť viac odkázaná so základnými životnými potrebami na pomoc iných osôb. Rozhodla sa darovať byt žalovaným v nádeji, že sa budú o byt starať a v prípade potreby jej poskytnúť potrebnú pomoc. V darovacej zmluve bolo zriadené aj bezplatné vecné bremeno. Jej zdravotný stav sa zhoršoval s pribúdajúcim vekom, preto očakávala, že žalovaní jej poskytnú pomoc pri zabezpečovaní základných životných potrieb, občasný nákup základných vecí, liekov a pomoc pri návšteve v zdravotníckych

zariadeniach. Žiadala vykonať bežnú údržbu a drobné opravy v byte a považovala to za konanie žalovaných v súlade s dobrými mravmi. Po uzavretí darovacej zmluvy žalovaní ju navštevovali jedenkrát alebo dvakrát do mesiaca a išlo doslova iba o návštevu. Nepýtali sa žalobkyne, či niečo nepotrebuje, či nepotrebuje pomoc, nakúpiť, niečo v byte opraviť, ísť k lekárovi, kúpiť lieky a podobne. Jej odkázanosť na pomoc iných ľudí stále bola naliehavejšia, preto hľadal pomoc inde. Rozhodla sa ísť do domova seniorov s potrebnou starostlivosťou, kde odišla dňa 15.6.2018, ale vrátila sa dňa 23.8.2018 späť do bytu.

Po jej návrate však zistila a bola prekvapená, že počas jej neprítomnosti v byte jej odniesli z domácnosti množstvo vecí, ktoré jej patrili do vlastníctva napriek tomu, že im nedovolila disponovať s týmito vecami (koberčeky, osobná váha, kuchynská váha, mixér, šľahač, nerezové obedáre s dvojitým dnom, digitálne hodiny, obrus z obývačky, mosadzná váza, vypreparované zvieratá, dreviny z balkóna, rôzne suveníry a pamiatky, nákupné tašky, novú posteľnú bielizeň a ďalšie veci).

Žalobkyňa tvrdila, že niektoré veci jej žalovaní odmietli vrátiť, preto na dokúpenie základných vecí musela minúť vyše 800 eur. Bola nútená vymeniť zámok na vchodových dverách do bytu.

Vytkla žalovaným nezáujem o ňu, nezáujem o stav bytu, neposkytovanie potrebnej pomoci a nedovolené zobrať veci z bytu. Toto správanie považuje žalobkyňa za porušovanie dobrých mravov hrubým spôsobom.

17. Žalobkyňa opakovane vyzvala žalovaných na vrátenie vecí a vrátenie daru zo 7.1.2019, 11.2.2019 a vyzvala ich na uzavretie dohody o vrátenie daru.

18. Žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie daru aj prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu výzvou zo dňa 11. apríla 2019. V tejto výzve okrem iného sa uvádza, že medzi žalobkyňou a žalovanými bolo dohodnuté, že počas jej pobytu v DSS v Dolných Vestenicich žalovaní dajú byt do nájmu a budú jej na pobyt v DSS prispievať mesačne sumou 150 eur, lebo jej dôchodok nestačil na úhradu nákladov spojených s pobytom v DSS. Počas pobytu sa o žalobkyňu nezaujímali, nechodievali ju navštevovať, ani jej finančne nijak nepomáhali. Keďže pobyt v DSS nespĺnil očakávanie žalobkyne a vzhľadom na nezáujem žalovaných o žalobkyňu, cítila sa v DSS osamelo a rozhodla sa vrátiť do bytu. Od júna 2018 do 24.8.2018 žalovaní odniesli z bytu jej cenné veci (napr. rodné listy, záručné listy, fotoalbumy, fotografie jej zosnulého manžela), ako aj plne funkčné spotrebiče a nábytok. Žalobkyňa žiada v tejto výzve o vydanie hnutelných vecí uvedených v tejto výzve, prípadne jej poskytnú za tieto veci finančnú náhradu vo výške 1.300 eur. Žiadala aj o vrátenie zlatých náušnic s bielym očkom, zlatej retiazky s príveskom v tvare srdca, kreslo, televízor plazma aj 600 eur, ktoré im dala na úhradu jej nákladov za pohreb.

Vzhľadom na správanie žalovaných voči žalobkyne, ktorí porušili hrubo dobré mravy, vyzývala na vrátenie darovanej nehnuteľnosti, zlatých náušnic s bielym očkom, zlatej retiazky s príveskom v tvare srdca, kresla, televízora plazmy, aj sumy 600 eur.

Výzvu na vrátenie vecí určila 10 dní od doručenia tejto výzvy a zároveň aj vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 3.874,04 eur.

19. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 9. mája 2019 oznámila žalovanému, že bezdôvodné obohatenie na strane žalovaných vzniklo vo výške 3.874,04 eur a pozostáva z platieb za služby spojené s užívaním bytu, ktoré žalobkyňa uhradila správcovi. Poukázala pritom na § 454 OZ. Tiež žiadala vrátiť sumu 600 eur, ktoré dala žalovaným na úhradu jej pohrebu, vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.874,04 eur.

20. Z predpisu mesačných záloh vyhotovenom Spoločenstvom bytov Q. G. so sídlom H., R. vyplýva, že od X.6.2017 bol predpis mesačných záloh na byt nachádzajúci sa na Ul. D. P. 1 v H. v sume 158,95 eur. Od 1.1.2018 bol predpis v sume 160 eur, od 1.12.2018 bol predpis mesačných záloh v sume 150 eur a od júla 2019 bol predpis upravený na sumu 158 eur.

21. Žalovaní predložili súdu výpisy z VÚB banky, ktoré majú svedčiť o tom, že uhrádzali platby spojené s užívaním bytu nasledovne:

Suma 160 eur bola zrealizovaná dňa 6.12.2018, dňa 15.10.2018 bola zrealizovaná platba 160 eur, dňa 15.11.2018 bola zrealizovaná platba 160 eur, dňa 7.11.2018 bola zrealizovaná platba 192 eur. Tieto platby boli zrealizované v prospech žalobkyne.

22. Z SMS správy predložená žalovanými (č.l.46) vyplýva, že: „Všetku platbu, ktorú som prepísala na Teba, už platiť nemusíš, všetko mám prepísané na seba, ako som mala predtým, ako som odišla do Vesteníc. To, že ste mi rozkradli byt, neviem sa s tým zmieriť a preto Vás prosím, neprajem si, aby ste chodili ku mne a tiež nemám záujem komunikovať s Vami, klamstvá a cigánstva sú Vašou obranou. Viem, že ste to nečakali, to, čo ste urobili, nech Vám je poučením do budúcnosti“.

Z obsahu tejto správy je zrejmé, že ju adresovala žalobkyňa žalovaným.

Z ďalšej SMS správy (č.l.70) vyplýva, že táto správa bola adresovaná žalobkyni. „Aj napriek zisteným udalostiam u plynárov a elektrikárov som to nahal tak, zrušil som si trvalý príkaz, je to teda napísané na Vás, ako ste chceli. Do digi chcem ísť zajtra, ak stihnem, faktúra za digi a internet na december je zaplatená. Do toho digi budete potom musieť ísť napísať si to na seba. Potom Vám dám vedieť. Nepotrebuje ešte niečo? Ešte sa hneváte? Stále neviem, čo sme Vám spravili, veď sme sa k Vám chovali vždy slušne. W.“

Z ďalšej SMS správy (č.l. 71) tiež adresovaná žalobkyni vyplýva: „V digi som bol, je to vybavené, riešil som to s vedúcou. Nahal som tam prefotený môj občiansky preukaz, na základe toho Vám to prepíšu na seba. Choďte tam dnes, ak sa Vám dá, aby si to pamätali. Potrebujete niečo? Zdeno“.

23. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení (bez uvedenia dátumu) adresované žalobkyni uviedol, že boli šokovaní vyjadreniami, ktoré žalobkyňa napísala do listu. Neboli si vedomí obvinenia a nedodržania dobrých mravov tak, ako tvrdila žalobkyňa. Vyhoveli a akceptovali všetky požiadavky žalobkyne, chodili ju navštevovať pravidelne do bytu aj s deťmi, brávali ju na nákupy, pomáhali s údržbou a upratovaním bytu, aj spoločných priestorov a formou SMS správ sa uisťovali, že sú jej plne k dispozícii a preto nevidia dôvod na vrátenie daru. Vzhľadom na jej zdravotný stav sa rozhodla žalobkyňa odísť z bytu a zvyšok svojho života stráviť v zariadení pre seniorov. Pomohli jej robiť prieskum v zariadení v Prievidzi a okolí, navštívili domy pre seniorov a všetky tieto cesty robili na vlastné náklady, ale z vďačnosti a s radosťou. Žalobkyňa sa sama rozhodla pre zariadenie H. v W. R., čomu sa žalovaní veľmi tešili, presťahovali jej osobné veci a pomohli jej pri vybavovaní tohto zariadenia. Počas jej pobytu v tomto zariadení ju chodili pravidelne navštevovať a zdôrazňovali, že ak bude žalobkyňa niečo potrebovať alebo bude mať záujem sa porozprávať, môže sa skontaktovať so žalovanými. Žalobkyňa si priala previesť všetky záväzky a výdavky spojené s bytom na žalovaného, preto to v júni 2018 aj vybavil a išiel so žalobkyňou vybaviť prepis elektriny, plynu, vody, internetu a koncesionárskych poplatkov. Od júna do októbra všetky výdavky spojené s bytom platili žalovaní. Zdôraznil, že žalobkyňa viackrát povedala, že aby si s bytom robili, čo chcú, preto žalovaní navrhli žalobkyni, že by byt prenajímali. Žalobkyňa s návrhom súhlasila a formou SMS správy to aj potvrdila a sama povedala, že veci, ktoré nebudú potrebné pri prenájme sa majú vypratať. Niektoré skrine žalovaní vypratali, okrasné dreviny odviezli do F. a viacero dokumentov a dôležitých listín zlikvidovali, ktoré žalobkyňa uviedla. Hoci sa žalobkyňa po necelých dvoch mesiacoch strávených v zariadení vrátila späť do bytu, žalovaní jej boli nápomocní a vybavili jej stolárstvo, ktoré jej namontovalo nové skrine. Byt bol už pripravený do nájmu, ale žalobkyňa sa vrátila späť, čo žalovaní prijali. Žalobkyňa mala záujem znovu platiť náklady za byt, preto išla na stredisko SPP sama bez žalovaného a zrealizovala prepis fakturačných údajov bez jeho prítomnosti a vedomia. Išlo o faktúry za plyn a elektrinu. Pri osobnej návšteve v SPP bolo žalovanému povedané, že si žalobkyňa vybavila prepis sama, bez prítomnosti žalovaného, z čoho vyplynulo, že žalobkyňa sfaľovala podpis žalovaného. Aj napriek tejto udalosti žalovaný neurobil z tohto žiadne závery a chcel udržať dobré vzťahy so žalobkyňou. K zmluve bolo pripojené čestné prehlásenie, v ktorom súhlasil s tým, že v platení výdavkov bude pokračovať žalobkyňa. Keď išiel na digi a zistil, že z dôvodu neprítomnosti žalobkyne nebolo možné prepísať digi na žalobkyňu. Požiadavky žalobkyne boli u žalovaného vždy na prvom mieste, čo sľúbil žalobkyni pri prepise bytu. Záverom tohto listu uviedol, že aj napriek obsahu listu zo strany žalobkyne, sa na žalobkyňu žalovaní nehnevajú a v prípade, ak bude žalobkyňa niečo potrebovať, má sa skontaktovať so žalovanými.

24. Žalovaní predložili žiadosť o zmenu odberateľa na odbernom mieste - prepis, z ktorého vyplýva, že žiadateľ W. M. a nový odberateľ E. M. prepísali odbery elektrickej energie dňa 28.11.2018 s tým, že podpis pôvodného odberateľa je M. a podpis nového odberateľa je tiež H. Tieto podpisy sú voľným okom identické.

K tomu je pripojené Čestné prehlásenie o existencii užívacieho práva k nehnuteľnosti adresované Slovenskému plynárenskému priemyslu, a.s. so sídlom Bratislava, kde W. M. ako žiadateľ o uzavretie zmluvy o združenej dodávke plynu do odberného miesta požiadal o prepis plynu na XX. Žalobkyňa dňa 5.12.2018. Podpis na tejto zmluve X.XX.XXXX. je rovnaký a súhlasí, aby platobné úkony platila žiadateľka E. M. tak, ako si v žiadosti na prepis priala plyn + elektrina.

25. Žalovaným nebolo jedno, ako sa k nim žalobkyňa správala, preto doporučeným listom oznámili žalobkyni, že ich vzťah k nej sa nezmenil a sú aj naďalej k dispozícii, nikdy žalobkyňu nepovažovali za cudzieho človeka a nikdy im neboli ľahostajné životné potreby žalobkyne. Veci, o ktorých žalobkyňa tvrdila v liste neboli odcudzené, tieto vyviezli na zberný dvor mimo H. tak, ako si to žalobkyňa priala. Ide o list z 28.2.2019, podaný doporučené, o čom svedčí podací lístok (č.l.77).

26. Žalobkyňa uhradila zo svojho účtu poplatok za byt dňa 16.6.2017 v sume 195,87 eur, dňa 17.7.2017 v sume 195,87 eur, dňa 16.8.2017 v sume 145,50 eur, dňa 16.9.2017 v sume 191,87 eur, dňa 16.10.2017 v sume 184,87 eur, dňa 16.11.2017 v sume 170,77 eur, dňa 16.11.2017 v sume 191,87 eur, dňa 18.12.2017 v sume 191,87 eur, od 16.1.2018 do 16.5.2018 v sume 191,87 eur, dňa 15.1.2019 v sume 54 eur, dňa 16.1.2016 v sume 162 eur, dňa 18.2.2019 v sume 162 eur, dňa 18.2.2019 v sume 6 eur, dňa 18.3.2019 v sume 193,90 eur, dňa 16.4.2019 v sume 199,90 eur.

27. Žalobkyňa predložila do spisu výpis z účtu VÚB banka (č.l.81 - 83), z ktorých vyplýva, že dňa 7.11.2018 žalovaný na účet žalobkyni zaplatil sumu 192 eur, dňa 6.12.2018 bol uhradený poplatok za byt v sume 150 eur a dňa 7.11.2018 platba 192 eur. Všetky platby boli na účet žalobkyne.

28. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je podaná nedôvodne.

29. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

30. Podľa § 145 ods.1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

31. Podľa § 145 ods.2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

32. Právny zástupca žalobkyne v priebehu konania zobral žalobu sčasti späť o sumu 619,39 eur a žiadal, aby žalovaní zaplatili žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 3.254,65 eur.

33. Právny zástupca žalovaných s čiastočným späťvzatím žaloby o sumu 619,39 eur súhlasil.

34. Právny zástupca žalobkyne zobral žalobu späť v priebehu konania, preto k späťvzatiu bol potrebný súhlas žalovaných. Súd konanie v zmysle citovaných zákonných ustanovení zastavil.

35. Podľa § 630 Občianskeho zákona, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

36. K zániku darovacieho vzťahu podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákona dochádza po splnení dvoch právnych skutočností. Musí byť preukázané hrubé porušenie dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a musí byť preukázaný jednostranný právny úkon darcu adresovaný obdarovanému, ktorým žiada vrátenie daru.

Akokoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní konkrétneho správania sa vychádza z toho, čo ide o porušenie dosahujúce značnú intenzitu, ktoré svojím trvaním, priebehom, váhou a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia, alebo o neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem alebo zo zmluvného vzťahu, pričom tieto osoby patria členom rodiny darcu. Obdobný význam môžu mať aj činy členov rodiny obdarovaného zhodne zamerané.

Nie bez významu je aj správanie darcu to znamená, že treba zistiť, či tento sám sa nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. Toto negatívne správanie sa musí prejavovať objektívne, nepostačuje iba subjektívny pocit.

Preto právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného.

Obdarovaný nie je za normálnych okolností oprávnený vrátiť predmet daru darcovi a darca nie je oprávnený žiadať vrátenie daru.

Právna úprava obsiahnutá v § 630 OZ predstavuje akúsi sankciu v podobe práva darcu domáhať sa vrátenia daru od obdarovaného, ktorý sa oproti všeobecnému očakávaniu opodstatnenému tým, že získal od darcu majetkovú hodnotu bezodplatne, nespráva k nemu alebo k členom jeho rodiny v súlade so zásadami slušnosti a poctivosti, pričom jeho závadné správanie z hľadiska svojho rozsahu a intenzity hrubo porušuje dobré mravy. Táto sankcia sa aplikuje na základe dvoch právnych skutočností:

- hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči darcovi a členom jeho rodiny,
- výzva darcu voči obdarovanému, ktorým sa darca domáha vrátenia daru.

Dôsledkom uvedenej sankcie je zánik darovacieho vzťahu okamihom, kedy prejav vôle darcu dôjde obdarovanému. Týmto okamihom sa obnovuje pôvodný právny vzťah. Pretože táto reštitučná povinnosť nie je osobitne upravená, je potrebné použiť ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy im najbližšie a to so zreteľom na to, čo bolo predmetom darovacej zmluvy.

Hrubým porušením dobrých mravov je zvyčajne ich porušenie značnej intenzity alebo sústavné porušovanie a to, či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne. Nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušnosti správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, napĺňa znaky § 630 OZ.

Aj pre úkon darcu adresovaný obdarovanému smerujúci k vráteniu daru ako jednostranný adresný právny úkon platí, že musí spĺňať náležitosti požadované Občianskym zákonníkom pre právne úkony všeobecne, teda aj náležitosti prejavu vôle v zmysle jeho určitosti /§ 37 ods.1 OZ/. Na platnosť právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom darca uviedol konkrétne skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči nemu alebo členom jeho rodiny. Len tak pri súčasnom splnení zákonných predpokladov podľa § 630 OZ, nastanú zamýšľané právne účinky jednostranného hmotnoprávneho úkonu darcu, t. j. zrušenie darovacej zmluvy a obnovenie jeho vlastníctva ex nunc - okamihom, kedy jeho prejav vôle došiel obdarovanému.

37. Žalobkyňa sa žalobou domáhala o vydanie daru - bytu - označeného v petite žaloby a žiadala vydať bezdôvodné obohatenia najskôr v sume 3.874,04 eur a v priebehu konania zobrala sčasti žalobu späť o sumu 619,39 eur. Súd preto posudzoval vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.254,65 eur.

Žalobu o vydanie daru odôvodnila tým, že žalovaní svojím konaním a správaním voči žalobkyni hrubo porušili dobré mravy, lebo jej neposkytli potrebnú pomoc a zobrali jej veci, ku ktorým mala citový vzťah. Bezdôvodné obohatenie má predstavovať úhrady za byt, ktoré žalobkyňa platila za obdobie od júna 2017 až do marca 2019.

Žalobkyňa na svoje tvrdenia uvedené v žalobe predložila dôkazy, darovaciu zmluvu, 3 ks fotografií bytu, predpis mesačných záloh, SMS správy, výzvy na vrátenie daru.

Žalovaní navrhli žalobu zamietnuť, pretože sa nedopustili konania, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Považovali žalobu za nedôvodnú aj v časti, ktorou sa žalobkyňa domáha o vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko aj naďalej po uzavretí darovacej zmluvy uhradila poplatky spojené s užívaním bytu, lebo byt naďalej užívala a považovala platenie úhrad aj naďalej za samozrejmé, keďže v byte bývala a užívala ho. Poukázali na výklad pojmu vecné bremeno v spojení s výkladom pojmu bezplatné užívanie a bývanie, preto bola žalobkyňa povinná uhrádzať vlastnú spotrebu energií a služby spojené s užívaním bytu.

Žalovaní na svoje tvrdenia predložili predpis mesačných záloh, výpisy o úhradách, komunikáciu cez aplikáciu Messenger medzi žalobkyňou a žalovanými, SMS správy, písomnú komunikáciu medzi stranami sporu, fotografie z oslavy.

38. Súd vykonal všetky navrhované dôkazy, ktoré vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli v priebehu konania najavo a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

39. Súd mal za preukázané splnenie prvej podmienky - výzva daryne (žalobkyne) obdarovaným (žalovaným), aby vrátili dar (listom zo dňa 7.1.2019, 11.2.2019 a 11.4.2019). Potom sa súd zaoberal splnením druhej podmienky - či žalovaní hrubo porušili dobré mravy správaním, ako to opísala v žalobe žalobkyňa.

Z vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa nepreukázala také správanie sa žalovaných voči nej, ktoré by dosahovalo značnú intenzitu alebo by bolo sústavné tak, ako to súdna prax pre úspešné uplatnenie nároku na vrátenie daru vyžaduje a bolo by vyvolané výlučne iba konaním a správaním žalovaných bez toho, aby bolo vyvolané vzájomným správaním sa žalobkyne voči žalovaným. Právo daryne na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaných voči žalobkyni.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa bývala po smrti svojho druhého manžela v byte, označeného v petite žaloby, ktorý sa rozhodla darovať svojmu nevlastnému vnukovi, žalovanému a jeho manželke, žalovanej. Rozhodla sa tak preto, lebo so svojimi dvomi synmi pochádzajúci z prvého manželstva sa niekoľko rokov nestretáva a nie je s nimi v žiadnom kontakte. S inými príbuznými kontakt nemá.

Žalovaní navštevovali žalobkyňu a mali dobré vzťahy. Práve preto, že žalobkyňa nemala kontakt so synmi a s ostatnými príbuznými sa rozhodla, že svoj byt daruje žalovaným. Skôr, ako pristúpila k darovaniu svojho bytu sa opýtala žalovaných, či sa o ňu postarajú vzhľadom na jej vek. Žalovaní súhlasili, preto sa žalobkyňa rozhodla, že spíše závet a daruje byt žalovaným. Žalobkyňa závet spísala, o ktorom povedala aj žalovaným, ktorí s takouto formou darovania bytu neboli spokojní, hoci im závet neposkytla a ani ho nečítali. Vedeli, že predmetom závetu je darovanie bytu, ale nechceli sa v prípade dedičského konania stretnúť so synmi žalobkyne. Preto sa žalobkyňa rozhodla pre darovaciu zmluvu a požiadala o právnu pomoc advokáta, ktorý vyhotovil darovaciu zmluvu, v ktorej bolo upravené aj vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bezplatného bývania a užívania bytu v prospech žalobkyne. Žalobkyňa darovala svoj byt darovacou zmluvou spísanou dňa 24.5.2017 žalovaným, každému v 1-ici. Aj po uzavretí darovacej zmluvy, t. j. po 24.5.2017 žalobkyňa bývala v byte s tým, že považovala za samozrejmé, že keď bude v byte bývať aj naďalej, tak bude uhrádzať poplatky spojené s užívaním bytu, preto poplatky aj naďalej uhrádzala. Sama na pojednávaní uviedla, že po uzavretí darovacej zmluvy všetko zostalo po starom a javilo sa jej normálne, že bude platiť poplatky spojené s užívaním bytu aj naďalej, lebo byt bude užívať ako doposiaľ. Žalovaní v tom čase túto skutočnosť nenamietali, preto sa situácia s platením poplatkov nezmenila. Navyiac, žalobkyňa od žalovaných ani nežiadala, aby platili tieto poplatky, resp. jej na poplatky prispievali.

Súd vyhodnotil toto konanie strán sporu vo veci platenia poplatkov za byt ako dohodu uzavretú konkludentne.

Žalovaní navštevovali žalobkyňu v byte aj po uzavretí darovacej zmluvy, boli jej nápomocní, keď to potrebovala, chodili s ňou na nákupy, žalovaná jej umyla schody a pomohla jej podľa potreby v domácnosti. Žalovaní bývajú v obci F., žalovaný pracuje na 4-zmennú prevádzku, žalovaná pracuje v Prievidzi, kde denne dochádza, majú dve maloleté deti, ktorým sa treba venovať. Žalobkyňu navštevovali podľa toho, ako mohli vzhľadom na ich pracovné povinnosti a starostlivosť o deti. V tom čase žalobkyňa vo veku 78 rokov bola sebestačná, ako sama uviedla, chodila si nakupovať do Kauflandu vzdialeného 500 m, sama chodila k lekárovi alebo taxikom.

Okrem žalovaných ju navštevovala aj dcéra jej známej C., približne jedenkrát do mesiaca, povysávala jej byt, utrela prach a raz do roka umyla okná. Žalobkyňa ju za to odmenila sumou 20 eur, ale nie vždy, alebo jej dala sladkosť.

Žalobkyňa mala psíka, s ktorým chodila na prechádzky, ale keď psíka už nemala, postrádala spoločnosť, preto sa rozhodla ísť do domova sociálnych služieb. Podstatnú úlohu zohral aj jej vek a budúca starostlivosť s jej pribúdajúcim vekom. Trpela na niekoľko ochorení, bolievali ju nohy, mala závraty... Žalobkyňa si vybrala DSS Sýkorka v obci C. R., kde jej pomohli sa presťahovať žalovaní. Pri presťahovaní do DSS si zobrala svoje osobné veci a bytové zariadenie si nezobrala. V byte nechala spotrebiče, aj rodinné fotografie a albumy. V priebehu jej pobytu v DSS, kde bola od 15.6. do 24.8.2018 jej žalovaní podľa jej požiadavky doniesli lampu, škrabatko na chrbát, plácačku na muchy, tlakomer a iné veci, ako sama uviedla, zobrala si veci potrebné pre jej život. Uvedené vyplýva z komunikácie cez aplikáciu Messenger. To, čo potrebovala jej žalovaní zabezpečili. Pri návštevách jej žalovaná doniesla ovocie a napečené koláče. Z tejto komunikácie vyplýva, že žalovaná bola v kontakte so žalobkyňou takmer každý deň. Pýtala sa, či žalobkyňa niečo nepotrebuje a čo jej treba doniesť. Žalovaní ju v DSS navštevovali ako mohli, pričom návštevy boli prevažne cez víkend, lebo cez týždeň pracovali. Žalobkyňa sa k cyklu návštev nevyjadrila, ale z výpovede svedkyne, riaditeľky DSS Z. T. vyplynulo, že žalovaní navštevovali žalobkyňu viac ako bolo zvykom. Svedkyňa E. B. tiež potvrdila návštevy žalovaných cez víkend, túto informáciu mala od žalobkyne. Aj svedkyňa O. W. potvrdila, že žalovaní chodili navštevovať žalobkyňu raz do týždňa, túto informáciu mala od žalobkyne. Nebola povinnosť návštev sa zapisovať do knihy, preto nie je možné posúdiť objektívne počet návštev žalovaných v DSS. Okrem žalovaných a rodičov žalovanej, žalobkyňu nikto nenavštevoval. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní sa o žalobkyňu

zaujímalí, keď bola klientkou v DSS, navštevovali ju, zabezpečili na jej požiadavku to, čo chcela a potrebovala.

Žalobkyni sa prvý mesiac v DSS páčilo, ale neskôr už spokojná nebola, nevyhovovala jej strava, nebol tam dostatok ovocia a bolo jej smutno. Rozhodla sa, že z DSS odíde a o svojom úmysle napísala žalovanej cez aplikáciu Messenger dňa 13.8.2018, kde jej oznámila, že : „...všade budeme hovoriť, že sa musím vrátiť, lebo byť nemôžeme dať do podnájmu a nezostanú jej peniaze na lieky a musí platiť aj za byt, aj za zariadenie, preto aby bol dôvod...“. Žalobkyňa sa rozhodla z DSS odísť a zabezpečiť si opatrovatelku.

Poplatok za DSS bol mesačne 791 eur a dôchodok žalobkyne bol 810 eur mesačne. Z dôchodku si platila poplatok za DSS a keďže ako sama uviedla, mala nasporené peniaze a netrpela núdzou, mohla si z účtu vybrať peniaze alebo platiť platobnou kartou a kúpiť si to, čo potrebovala. Uvedené vyplýva z jej výpovede na pojednávaní. Žalobkyňa neodišla z DSS z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, ale preto, že si v DSS nezvykla a prestalo sa jej tam páčiť. Aj z výpovede svedkyne, riaditeľky DSS vyplynulo, že adaptačná fáza klientov trvá minimálne 6 mesiacov. Dva a pol mesiaca je krátka doba na to, aby si klient zvykol.

Žalobkyňa po návrate do bytu, byt užívala ako predtým a veci, ktoré v byte chýbali a ktoré žiadala jej žalovaní zabezpečili a niektoré si zabezpečila sama. O tom svedčí tiež komunikáciu cez aplikáciu Messenger. Žalobkyňa nie všetky veci mala k dispozícii v byte, keď sa vrátila, niektoré veci sa v byte nenachádzali, ale to z dôvodu, že žalovaní sa dohodli so žalobkyňou, že byt dajú do nájmu a mesačne jej budú posilať od 100 eur do 150 eur na účet na prilepšenie k dôchodku. Skôr, ako tak mienili urobiť, niektoré veci z bytu zlikvidovali, resp. vyhodili a žalovaný vymaľoval predsieň, opravil popukané steny a omietol roh balkóna. Veci, ktoré existovali žalovaní vrátili žalobkyni. Niektoré veci z bytu zlikvidovali, ale neurobili to s úmyslom si veci nechať alebo ich len tak zlikvidovať, ale preto, lebo byt mienili dať do nájmu. Podstatné pri posúdení tejto otázky je, že žalobkyňa nepovedala žalovaným, ktoré veci môžu zlikvidovať a ktoré nechať v byte. Keďže išlo o veci žalobkyni, bolo na nej, aby si toto právo vyhradila. Žiadna dohoda medzi stranami sporu v tomto smere neexistuje. Z komunikácie z aplikácie Messenger z 31.8.2018 však vyplynulo, že žalobkyňa povedala žalovaným doslova: „Povedala som, že robte si s tým, čo chcete, tak ste si aj robili...“

Práve preto, že neexistovala dohoda, žalovaní niektoré veci z bytu zlikvidovali, ale nie zámerne, že by si chceli veci nechať, ale považovali ich za nadbytočné z dôvodu ďalšieho nájmu bytu. Za dva a pol mesiaca sa žalovaným nepodarilo dať byt do nájmu, hoci ho na nájom pripravovali. Žiadna rekonštrukcia bytu vykonaná nebola.

Po návrate žalobkyne do bytu sa žalovaní na žalobkyňu nehnevali, aj naďalej ju navštevovali a stále komunikovali cez aplikáciu Messenger. Žalovaná sa jej pýtala, čo potrebuje, ako sa má a podobne. Nie je možné konštatovať z tejto komunikácie, že by sa žalovaní o žalobkyňu nezaujímalí a nepomáhali jej. Boli s ňou v neustálom kontakte. Žalobkyňa aj po návrate z DSS do bytu bola sebestačná, napr. 13.9.2018 oznámila žalovanej, že si umyla kuchynské okno. Následne na to sa jej žalovaná opýtala, či niečo nepotrebuje. Žalovaná neustále prejavovala záujem o žalobkyňu s úmyslom jej pomôcť. O tom svedčí komunikácia cez aplikáciu Messenger až do 30.11.2018.

Žalovaní postrehli v novembri 2018 zmenu v správaní žalobkyne, ale nevedeli si to vysvetliť, lebo ich snahou bolo aj naďalej žalobkyni pomáhať, pričom sa nehnevali, nepohádali a žiaden konflikt medzi nimi nebol. Aj naďalej žalobkyňu navštevovali.

Žalobkyňa v januári 2019 zatelefonovala žalovanému a chcela sa s ním stretnúť. Povedala mu, že jej vadilo, že ju žalovaní málo navštevovali a vyhodili jej z bytu niektoré veci.

Keďže si žalobkyňa neželala ďalšie návštevy žalovaných, o čom ich informovala SMS správou z 27.11.2018, prestali ju navštevovať. Doslova v SMS správe uviedla, že : „...neprajem si, aby ste chodili ku mne a nemám záujem komunikovať s Vami...“ Aj napriek tomu SMS správou zo dňa 10.12.2018 oznámil žalovaný žalobkyni: „...nepotrebuje ešte nič? Ešte sa hneváte? Stále neviem, čo sme Vám spravili, veď sme sa k Vám chovali vždy slušne...“

Súd mal v konaní na základe vyššie uvedeného za preukázané, že sa žalovaní o žalobkyňu zaujímalí nielen počas pobytu v DSS, kde mala zabezpečenú 24-hodinovú starostlivosť, ale aj po jej návrate do bytu sa o ňu zaujímalí, ale žalobkyňa od novembra 2018 si neželala ich prítomnosť a odmietala s nimi komunikovať. Týmto dala najavo, že nemá záujem o pomoc z ich strany. Preto žalovaní sa so žalobkyňou od januára 2019 nekontaktovali. Táto absencia kontaktu medzi nimi bola z podnetu žalobkyne.

Žalobkyňa v čase rozhodovania bola vo veku 80 rokov a aj napriek tomu bola naozaj čulá, zrejme si predstavovala starostlivosť o ňu inak, resp. intenzívnejšie ako ju zabezpečovali žalovaní. Domnievala sa, že ju zrejme budú navštevovať každý deň v byte, ale podľa názoru súdu takáto starostlivosť zo strany žalovaných nebola možná, pretože tak, ako súd uviedol už vyššie, žalovaní pracujú, majú dve maloleté

deti a bývajú v obci F., odkiaľ dochádzajú každý deň za prácou. Žalobkyňa nebola úplne odkázaná na pomoc tretích osôb, ale potrebovala pomoc hlavne pri väčších nákupoch a väčšom upratovaní, napr. umývaní okien. Aj na pojednávanie prišla bez ortopedickej pomôcky. Žalovaní navštevovali a pomáhali žalobkyni pred uzavretím darovacej zmluvy, rovnako ju navštevovali a pomáhali jej v rámci ich možností a schopností aj po jej návrate z DSS do bytu a neodmietli jej pomáhať aj naďalej, hoci žalobkyňa bola pomerne sebestačná a nebola výslovne odkázaná na pomoc tretích osôb. Sama uviedla, že drobné nákupy si zabezpečí sama a chodila aj k lekárovi. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by žalovaní odmietli pomoc žalobkyni, ak by ich o túto pomoc požiadala.

Žalovaní nevrátili žalobkyni byt na jej výzvu, ktorú im adresovala listom zo dňa 7.1.2019, 11.2.2019 a prostredníctvom právneho zástupcu zo dňa 11.4.2019, lebo neporušili hrubo dobré mravy tým, že by sa o ňu odmietli postarať, resp. jej neposkytli požadovanú pomoc.

To, že žalovaní žalobkyni nepomáhali tak, ako si predstavovala, pričom zlikvidovali niektoré veci, ktoré považovali za nadbytočné, lebo pripravovali byt do nájmu, tým neporušili dobré mravy takým hrubým spôsobom, aby sa žalobkyňa domáhala pre hrubé porušenie dobrých mravov vrátenia daru - bytu od žalovaných. Navyše bolo na žalobkyni, ako to už uviedol súd vyššie, aby označila veci, ktoré žalovaní mali zlikvidovať a ktoré ponechať v byte.

Súd považuje za podstatné tiež uviesť, že každé nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. V konaní súd mal za preukázané a nebolo to ani sporné, že by sa žalovaní ako obdarovaní správali tak, že by svojím konaním hrubo porušovali dobré mravy.

Súd na záver uvádza, že žalobkyňa uzavrela darovaciu zmluvu slobodne, bez nátlaku zo strany žalovaných a sama sa rozhodla darovať svoj byt žalovaným formou darovacej zmluvy.

40. Podľa § 454 Občianskeho zákona, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

41. Podľa § 151n ods. 1 cit. zákona, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

42. Podľa § 151n ods.2 cit. zákona, vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

43. Podľa § 151n ods.3 cit. zákona, pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spolužívania.

44. Ustanovenie § 151n ods.3 OZ určuje rozloženie nákladov na udržiavanie nehnuteľnosti, ktorá je predmetom vecného bremena, pričom za prioritnú považuje dohodu účastníkov vzťahu z vecného bremena o spôsobe hradenia nákladov a opráv užíwanej veci. Ak v tomto smere nebola uzavretá dohoda, nastupuje zákonná úprava, podľa ktorej je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecného bremena oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerané náklady na jej zachovanie a opravy. Ak sa účastníci zmluvy nedohodnú, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy. Ak však zaťaženú vec užíva aj jej vlastník, je povinný prispievať na náklad, a to sumou, ktorá zodpovedá miere jeho spolužívania.

45. Žalobkyňa žiadala vydať titulom bezdôvodného obohatenia od žalovaných sumu 3.254,65 eur, ktorá má predstavovať na strane žalovaných bezdôvodné obohatenie, ktoré pozostáva z platieb za sporný byt za mesiac jún 2017 až marec 2019, vrátane sumy 400 eur, ktoré dala žalovaným v hotovosti na úhradu poplatkov za bývanie.

Odôvodnila to tým, že v darovacej zmluve je dojednané vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bezplatného bývania a užívania v prospech žalobkyne. Aj napriek tomuto dojednaniu v darovacej zmluve, žalobkyňa platila úhrady spojené s užívaním bytu a touto žalobou túto sumu žiada vydať ako bezdôvodné obohatenie. Podľa nej tieto úhrady mali platiť žalovaní ako vlastníci bytu a nie žalobkyňa, lebo má zabezpečené v byte bývať aj naďalej z dôvodu dojednania vecného bremena - práva doživotného bezplatného bývania a užívania v prospech nej.

Súd k uvedenému uvádza, že zriadením takéhoto vecného bremena sa vlastník ako povinný z vecného bremena vzdáva jedného z vlastných atribútov práva, danú vec užívať v prospech oprávneného z vecného bremena a to bez nároku strpieť užívanie danej veci oprávneným z vecného bremena. Bezplatné právo bývania a užívania však (pokiaľ nie je výslovne dohodnuté inak) neznamená povinnosť vlastníka uhrádzať za oprávneného z vecného bremena náklady spojené s užívaním danej nehnuteľnosti.

Už zo samotného označenia týchto platieb (platby za služby spojené s užívaním bytu) vyplýva, že sú spojené s užívaním bytu, teda znášať ich má ten, kto tieto služby užíva a to bez ohľadu na to, že zo zmluvného vzťahu o výkone správy alebo v zmysle z. č. 182/1993 Z. z. - o vlastníctve bytov má túto povinnosť vlastník bytu. Vzťah medzi správcom bytového domu a vlastníkom bytu (podobne vzťah medzi dodávateľom energií a vlastníkom bytu) je iným právnym vzťahom, než vzťah medzi vlastníkom bytu a jeho užívateľom. Aj keď vo vzťahu k poskytovateľovi služieb spojených s užívaním bytu vlastník bytu zodpovedá za tieto služby, je ten, kto reálne tieto služby užíva, povinný ich uhradiť - či už priamo poskytovateľovi týchto služieb alebo preplatením úhrad za tieto služby vlastníkovi bytu, ak ich uhradil vlastník sám.

Povinnosť prispievať na úhradu nákladov sa môže vlastník zbaviť tým, že vec neužíva.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobu aj v tejto časti zamietol, pričom zdôrazňuje, že žalovaní ako vlastníci nikdy byt neužívali, tento užívala vždy žalobkyňa, ktorá bola a je povinná uhrádzať poplatky spojené s užívaním bytu aj naďalej.

46. O trovách konania rozhodol podľa § 155 ods.1 v spojení s § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).